

ANUL VI.-No. 21 și 22
1 și 15 Septembrie 1930.

„Vom lăsa deopotrivă în străinul parazit
și în Românul necinstit și înstrăinat!”

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Președinția L. A. N. C.: Comunicat.
I. C. Cătuneanu: De ce nu aplicați legea?
T. Brăileanu: Lupta împotriva partidelor politice.
Dr. V. Trifu: Ion I. C. Brătianu a murit asasinat?
In organul oficial al partidului averescan . . .
A. Berinde: Cum înțelege Guvernul Maniu liber-
tatea.
In procesele pornite . . .
Zi de re'nviere pe Valea Bârgăului—Năsăud.
N. Popa: Beza e criminal?
In programul adunării generale a Astei . . .
T. Br.: „Revoluția” din Bucovina.
Oamenii întregi încep a vorbi în felul „cuzist”.
Gh. Cărlan: Ce s'a întâmplat în 10 Iulie, la Suceava.
I. Delateișani: Mișcarea lui Hitler, din Germania.
Din ticăloșiile partidelor politice.
I. Curpen: M. S. Regele Carol al II-a.
Verax: Unilateralitatea jidovească.
L. A. N. C. în Târnava mică.
Revista „Viața Săceleană”.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL”
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

COMUNICAT

Hotărârile Marelui Consiliu al L. A. N. C. dela 3 August 1930

Pe baza convocării publicate în organul central „Apărarea Națională“, dela 27 Iulie a c., Marele Consiliu al L. A. N. C., întrunindu-se Duminică 3 August 1930, la rași, a luat următoarele hotărâri:

I. Aclamă cu profund respect suirea pe Tron a M. S. Regelui Carol al II-lea și urează Majestății Sale o fericită și glorioasă Domnie.

II. La încoronarea M. S. Regelui, L. A. N. C. va fi reprezentată prin o delegație compusă din Președintele Suprem prof. A. C. Cuza, împreună cu d-ții Prof. Dr. N. C. Paulescu (București), General G. Marcu (Craiova), I. Lecca (Bacău), fost deputat, Prof. I. C. Cătuneanu (Cluj), Inginer M. P. Florescu (Neamț) fost deputat, Doctor H. Vasiliu (Botoșani) fost deputat, Prof. G. Cârțan (Suceava) fost deputat, Prof. I. David (Huși) avocat M. Manea (Roman) avocat, V. Prelipceanu (Fălticeni) avocat, G. Dim. Miulescu (Craiova), Colonel G. Dragoescu (R.-Vâlcea), Al. Tîeranu (Timișoara), și mai mulți delegați săteni membri ai L. A. N. C. din diferite regiuni ale țării.

III. Asupra crizei generale, și a remediilor ei, Marele Consiliu, după dezbateri amănunțite, se unește cu următoarea expunere a Președintelui Suprem:

Criza generală, economică, agricolă, industrială, financiară dar mai cu deosebire criza morală, în care se zbate nația românească, își are originea în criza politică permanentă, a guvernării partidelor. Așa fiind, nu partidele pot să remedieze criza generală, pe care ele au creat-o. Această imposibilitate este iremediabilă. Ea rezultă din însuși principiul vicios al constituirii partidelor și al sistemului de guvernare de astăzi,

bazat pe călcarea Constituției. Constituția zice:

Art. 88. Regele numește și revoacă miniștrii săi“.

În loc ca să-și numească miniștrii săi, Regele, după uzul consacrat încredințează această numire a șefilor de partid, cari ei își numesc *miniștrii lor*; dintre membrii partidului, cu cari formează guvernul. Guvernul de partid, astfel format, stăpân pe administrația țării, vine apoi și impune corpului electoral, să aleagă pe alți membri ai partidului, ca „reprezentanții ai națiunii“, constituind Adunările legiuitoare, chemate să controleze guvernul. Așadar, partidul guvernează, și tot partidul se controlează pe sine. Iar Regelui îi se interzice orice control, pe motivul că ei sunt „răspunzători“, în virtutea următorului text al Constituției:

„Art. 87. Regele este inviolabil. Miniștrii lui sunt răspunzători“.

Va să zică: nici controlul Adunărilor legiuitoare, nici controlul Regelui, nici răspundere față de nimeni.

Din cauza aceasta, guvernând fără control și fără răspundere, partidele s'au transformat în societăți de exploatare a Statului, în folosul partizanilor, și-au dus nația românească la criza generală de astăzi, pe care nu ele o pot remedia.

Remediul crizei generale stă numai în înlăturarea partidelor ca organe de guvernare, restabilind Constituția.

Regele să-și numească miniștrii săi, direct, și nu prin șefii de partid, care falsifică voința națională și administrația țării.

Prin această singură măsură, nu de călcare, ci de aplicare exactă a Constituției, totul reintră în ordine.

Miniștrii numiți de Rege, guvernează cu răspundere, fiecare pentru administrația sa.

Corpurile legiuitoare, de data aceasta liber alese, pentru că nimeni nu va avea puțința și interesul să violeze voința alegătorilor, în lipsa șefilor de partid stăpâni pe guverne, și interesați să-și aleagă partizanii — vor controla efectiv și obiectiv guvernarea miniștrilor.

Regele, rămânând inviolabil, reîntră în rolul său constituțional, ca după ce a numit miniștrii săi, să vadă când se impune să-i revoace, ținând seamă de administrația lor, și de indicațiile Corpurilor legiuitoare: fără ca votul acestora să poată răsturna miniștrii numiți de Rege.

Administrația va fi administrație, demnă, cinstită și harnică, de îndată ce va fi sustrasă înrăuririi partidelor.

Partidele, formând școli politice, rămân libere să-și afirme ideile lor, ca organe de control și de îndrumare a oricărei guvernări, fiind înlăturate numai ca organe de guvernare directă. Căci guvernarea, trebuie să se facă nu după norme și interese de partid, și pentru satisfacerea partizanilor, ci după norme și interese generale, pentru satisfacerea națiunii întregi.

Însușindu-și în unanimitate această expunere a d-lui Prof. A. C. Cuza, Marele Consiliu a hotărât, ca D-sa să întocmească un „Memoriu“, care să cuprindă părerile L. A. N. C. asupra crizei generale și a remediului ei, și să ceară audiență pentru a prezenta personal M. S. Regelui acest memoriu, în numele L. A. N. C.

IV. Față de alte organizațiuni, din ultimul timp, cari ar părea că își propun rezolvarea acelorăși

probleme, pentru rezolvirea cărora pe cale legală L. A. N. C. s'a constituit la 4 Martie 1923, Marele Consiliu hotărăște:

L. A. N. C. este solidară cu toți acei care luptă pentru rezolvirea problemei jidovești, prin eliminarea Jidamilor. Dar ea nu poate avea răspunderea decât a faptelor proprii, și ale celor care aparținând organizației sale, se conformează doctrinei, programului și sistemului politic al L. A. N. C., astfel precum au fost expuse în „Călăuza Bunilor Români“. (Ed. III Iași 1927).

V. Conducătorilor Presei L. A. N. C., Marele Consiliu le trimete expresia recunoștinței sale pentru opera lor așa de însemnată de trezire a conștiinței naționale românești, la care lucrează cu atâtea sacrificii. Marele Consiliu apelează la toți membrii L. A. N. C. să organizeze susținerea presei și a publicațiilor ei, prin răspândirea lor obligatorie.

Ziarele locale vor apărea cași acum fiind recunoscute ca având o mare utilitate de propagandă în regiunile lor. Dar sunt trei publicații periodice de utilitate mai generală care merită o sollicitudine deosebită: „*Apărarea Națională*“ (Iași), ca organ central al L. A. N. C., dător al directivei sale oficiale și în care se publică toate Comunicatele; „*Infrățirea Românească*“ (Cluj), ca revistă în care pot apărea publicații mai numeroase și mai întinse, și „*Buletinul anti-judeo-masonic*“, care nu este organ al L. A. N. C., dar contribuie la luminarea, dintr'un punct de vedere special, a problemei de care ea se ocupă. Aceste trei publicații, cu caracter mai general cer să fie susținute cu orice sacrificii din partea tuturor membrilor L. A. N. C., răspândindu-le pe cât mai mult.

„*Apărarea Națională*“ (Iași), ar fi util să apară în București, dacă i s'ar putea garanta apariția. Problema aceasta este dată în studiul d-lui *Dr. V. Trifu*, care va refera Președintelui Suprem.

VI. „Francmasoneria“, Marele Consiliu o consideră ca o periculoasă uneltire jidănească, la care participă, inconștient și unii buni Români, și alții ademeniți de meala foloaselor materiale ce le-ar putea obține în calitate de „francmasoni“.

Devenind astfel instrumente oarbe în mâinile Jidamilor, ei compromit interesele nației românești. Pentru a preveni aceste urmări,

apelând la conștiința de buni Români a tuturor, Marele Consiliu hotărăște: 1) „Francmasoneria“ rămâne în studiul L. A. N. C. 2) „Francmasonii naționali“, cum pretind a fi, în deosebire de alții, să facă dovada cu fapte, a naționalismului lor, în lupta contra Jidamilor. 3) În orice caz, L. A. N. C. nu admite intrarea preoților și militarilor în „Francmasonerie“, și cere în caz contrar să fie scoși din biserică și din armată. Publicațiile L. A. N. C. vor lămuri, cu dovezi, motivele acestor hotărâri.

VII. Un biurou permanent de informații, se va forma în București, la sediul „Tineretului L. A. N. C.“, având așezarea provizorie 9 bis *Bulevardul Lascar Catargi*, la adresa d-lui *Dr. V. Trifu*, cu scopul informației exacte a organizațiilor și a ziarelor în interesul mișcării.

VIII. Intruniri publice, locale se vor ținea cât mai des. Intruniri publice regionale se vor organiza treptat, începând cu congresul dela *Bălți* în ziua de 28 August. O mare adunare se va convoca la Iași. În cazul când întrunirile ar fi împiedecate, propaganda se va face pe cât mai intens prin scris, și dela om la om. Președinții L. A. N. C., sunt răspunzători de activarea propagandei, prin orice mijloace, aceasta fiind misiunea lor cea mai de căpetenie.

IX. La alegerile viitoare, L. A. N. C. va pune candidaturi în toate județele țării. Președinții județelor organizate, vor activa organizarea județelor vecine, neor-

ganizate, pentru cari li se vor da delegații speciale.

Aducând la cunoștința tuturor membrilor L. A. N. C. aceste hotărâri ale Marelui Consiliu dela 3 August, le punem în vedere răspunderea pe care o au, față de țară și neam, în aceste momente de criză generală.

Înalta prevedere a L. A. N. C. de a fi refuzat să fie partid, și de a fi combătut ea cea dintâiu, statornic, sistemul vicios al partidelor, apare astăzi în toată strălucirea. Partidele se prăbușesc. O revoltă unanimă, legitimă, cere ca partidele să fie înlăturate numai decât, după ce toată lumea vede că guvernării lor se datorește sărăcia obștească, dezorganizarea morală a nației, și coplesirea ei de Jidanii paraziți cari au ajuns, prin partide, stăpâni pe politica țării. Regimul partidelor este dar definitiv perimat, și așteaptă numai să fie înlocuit pe cât mai curând, cu o nouă guvernare care să dea satisfacție nevoilor de existență a nației românești.

Aici, doctrina și Programul L. A. N. C., se impun în conștiința mulțimii, ca singura salvare, după cum o dovedește strigătul popular, tot mai hotărât: *să vină cuziștii!*

L. A. N. C. este astăzi o speranță. Ea poate fi mâine o garanție a ordinii.

Evenimentele se precipită. Fiecare să-și facă datoria.

Președintele Suprem al L. A. N. C.

A. G. CUZA

deputat de Roman.

De ce nu aplicați legea ?

După cele petrecute în Maramureș și Bucovina, ziarele cu simț românesc sunt pline de informații privitoare la camăta revoltătoare ce se practică în regiunile de mai sus. Bine înțeles, beneficiarii sistemului de a despoia pe țărani români până la desperare sunt aceia pe care îi indică anchetele recente, plângerile celor jefuiți prin polițe, constatările nedesmințite ale experienței administrative și învățăminte ale istoriei din toate timpurile și din toate țările: sunt în primul rând și în enorma lor majoritate *Jidanii*.

Nu contestă nici un om de bună credință acest adevăr; dar foarte puțini au curajul civic, de a numi pe față, cu numele lor adevărat,

pe autori.

Foarte mulți se întreabă: ce-i de făcut? Cum să combatem flagelul cametii care a scos pe Românii din Maramureș, din vetrele lor părintești, care face pe Bucovinenii noștri să-și ia lumea în cap?

În afară de complexul de măsuri, cari pot distruge dependența economică a țărânului român, de cămătarul satelor, măsuri cari cer timp și capital: în primul rând cooperativele, răspunsul urgent la întrebarea ce se pune imediat sub presiunea nevoilor actuale, e simplu și aplicarea soluției tot așa de simplă, pentru un guvern de oameni întregi, adică oameni neaserviți intereselor streine și neprecupeți de căpătuirea partizanilor.

Această integritate de caracter formează condiția, ce tocmai lipsește actualilor guvernanți și deci zădărnicește soluția simplă și dreaptă din răspunsul așteptat.

Răspunsul: în actuala criză acută din Bucovina și Maramureș cămătăria se combate imediat și efectiv *prin lege*. Care lege? Răspund: legile cari stau încă în vigoare din timpul regimului maghiar și austriac, în teritoriile alipite, cari legi nefiind abrogate își păstrează actualmente întreaga lor valabilitate.

Nimeni nu poate afirma că prin întemeierea României întregite s'ar fi distrus continuitatea de drept în Ardeal și Bucovina în acele materii, cari nu au fost regulamentate prin legi ale regimului românesc. Acolo unde nu a intervenit legiuitorul român, nici printr'o inovație legislativă, nici printr'o abrogare expresă, este firesc, în virtutea principiului de continuitate, care asigură ordinea juridică, să urmeze a se aplica dispozițiile legilor de drept privat și penal dinainte de Unirea dela 1918.

În materie de camătă atât legea ungară cât și cea austriacă conțin dispoziții precise, pe care le aducem la cunoștința cetitorilor noștri.

I. Legea ungară XXV din 1883 „despre cămătărie și afaceri de credit vătămătoare“ cuprinde următoarea dispoziție în § 1.:

„Comite delictul uzurii (camăta) și se pedepsește cu închisoare dela o lună până la 6 luni, precum și cu amendă dela 100 până la 2000 fiorini (aur), acela care folosindu-se de strămoșoarea, ușurința ori lipsa de experiență a altuia îl creditează ori îi dă amânare de plată în condiții cari, prin foloasele materiale exagerate consimțite lui sau unui tertiu, sunt de natură a provoca sau a potența ruina debitorului sau garantului; ori dacă aceste foloase, după împrejurările cazului sunt atât de mari încât stau într'o disproporție vădită cu prestațiunea creditorului.

În afară de pedeapsa de mai sus se poate pronunța și pierderea funcțiunii publice și suspendarea exercițiului drepturilor politice“.

§ 2. „Se pedepsește până la 2 ani închisoare și 4000 fiorini (aur) precum și cu pierderea funcțiunii și suspendarea exercițiului drepturilor politice acela care, spre a masca cămătăria, obține prealabil o sentință sau o transacție judecătorească, ori își asigură foloasele

materiale ale cămătăriei prin afaceri fictive, ori prin polițe, ori își stipulează împlinirea obligațiilor rezultând din cămătărie prin cuvântul de onoare, jurământ ori alte asemenea confirmări din partea debitorului.

Tot așa va fi pedepsit (Al. I) acela care se ocupă în mod profesional cu afaceri de cămătărie, ori acela care a fost pedepsit pentru cămătărie fără să fi trecut 10 ani dela ultima pedeapsă.

Condamnatul, dacă nu aparține comunei unde săvârșește cămătăria, se poate expulza din comună; iar streinul se poate expulza din țară“.

§ 3: pedepsește pe cesionar.

§ 5: prevede urmărirea cămătărilor cu efect retroactiv, afară de cazul sentinței și transacției judecătoreștii.

§ 9: dă drept de acțiune penală și civilă părții vătămăte, soțului, rudelor, ascendente și descendente, tutorelui și curatorului. Partea vătămătată deschizând procesul, ce nu se mai poate încheia prin bună învoială, trebuie să fie asistată de procuror.

§ 10: conține următoarea dispoziție:

„Dacă într'unele comune ori regiuni se manifestă sărăcirea generală și sunt indicii că este cauzată prin uzură, ori alte semne ar arăta că s'a întins cămătăria, atunci autoritățile administrative sunt datorate a cerceta situația și a face propuneri Ministerului de Justiție, care în baza acelor propuneri poate ordona urmărirea din oficiu a cămătăriei“.

Sub regimul maghiar s'a ordonat urmărirea din oficiu a cămătărilor din Maramureș, după cerea comisarului guvernului *Eduard Egen*, pe care Jidanii cămătari s'au răzbunat împușcându-l pe ferastră, în propria-i locuință, între anii 1890—1900.

Legea maghiară prevede competența Tribunalului în procesele de cămătărie, independent de sumă.

§ 17: statuează o contravenție sui generis și o pedepsește până la 2 luni închisoare și 300 fiorini (aur) amendă, în caz când cineva își asigură pretenția, de altfel legitimă, prin obținerea cuvântului de onoare, jurământului ori promisiunii în forme analoge din partea minorului sau a unei persoane, care călcându-și cuvântul își pierde funcția.

II. Regimul austriac, în contra cametei, are la bază două legi: cea din 19 Iulie 1877 (vezi Reichs-

gesetzblatt Anul 1877, No. 66), și cea din 28 Maiu 1881, care deși mai puțin aspră decât cea dintâi, prevede aplicarea mai departe a legii din 1877 la transacțiile încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii din 1881, și anume: în *Galiția și Bucovina*, unde era de notoritate publică faptul, că Jidanii cămătari ruinează populația creștină țărănească. (Vezi *Finger*. Ost. Strefrecht, Tom. I, pag. 224).

Legiuitorul din 1877, spre a lovi mai strâns delictul de camătă, acordă judecătorului dreptul să-l urmărească din oficiu; iar în ce privește dovedirea faptului de camătă, legiuitorul părăsește sistemul regulilor legale în ce privește probele (gesetzliche Beweisregeln), lăsând judecătorului libertatea de a-și face convingerea oricum (Sistem der freien Beweiswürdigung).

Regimul austriac nu se dozește în fond, de cel maghiar, căruia i-a servit de model; își păstrează întreaga lui valabilitate și astăzi în Bucovina, gătuată de cămătării jidanii.

Iată, domnilor guvernanți, și în special Domnule Ministru al Justiției, texte de legi, cari nu și-au pierdut valabilitatea lor prin faptul întregirii neamului și nici ulterior nu au fost expres abrogate. Le aveți la îndemână, formulate precis în urma unei lungi experiențe câștigate nu numai în Ungaria și Austria antebelică, dar și în Germania, care în aceiași termeni, aproape identici, a luat măsuri contra cametei încă din 1880, prin paragrafele 302 a, 302 b, 302 c, 302 d și 302 e din codul penal, și prin paragraful 138 din codul civil dela 1900, în care paragraf raportul juridic, viciat prin camătă, este nul, ca fiind încheiat contra bunelor moravuri.

Dacă le aveți la îndemână, de ce nu le aplicați, Domnule Ministru al Justiției, din guvernul național-țărănist Maniu-Mihalache? Unde vă este grija de națiunea, ce se sbate în ghiarele cămătăriei jidovești? de aceea națiune pe care ați zăpăcit-o cu făgăduințe în opoziție și acum o lăsați pradă vampirilor¹⁾.

¹⁾ Pentru aceia cari găesc expresia exagerată, reproduc următorul fragment din articolul intitulat „Cerem guvernului“, apărut în ziarul *Universul* din 8 August 1930, semnat de cunoscutul ziarist, onest, spre deosebire de unii gazetari cari din scrisul lor fac averi prin șperțuri și șantaje, naționalist, spre deosebire de secăturile cosmopolite puse în slujba finan-

Cum? Un guvern, ce se întitulează național-tărănist, să nu aibă nici atâta suflet față de lumea noastră dela țară, care face puterea nației, să nu aibă nici atâta simț de omenie și dreptate cât au avut asupritorii neamului românesc, Ungurii și Austriacii, prin textele de

tei jidovești, de o necontestată autoritate morală și superioritate profesională: Dl. Constantin Bacalbașa.

Iată în ce termeni scrie dsa despre despoierea de către Jidani a țărănilor cari vin la târg în orașul Suceava:

„Situatia e prea gravă pentru ca cunoscuta mușama să mai poată acoperi infamia. E spăimântătoare exploatarea. Să știe țara dela un capăt până la celalt, să aște țărănimea din întregul regat al României Mari, că sub un guvern al partidului național-tărănesc, a fost cu puțință ca țărănimea săracă să fie desbrăcată de cojoace, ziua în amiaza mare și lăsată despoiată, să îngrase pe tâlharii protegiți de administrație. Să aște țara! Strigăm acest cuvânt al sufletului revoltat“.

legi, mai sus citate și aplicate în timpul domniei lor?

Oare credeți, domnilor miniștri, cari vă întruniți zadarnic în consilii spre a discuta situația din Bucovina și Maramureș, că opinia publică românească nu se întreabă: pentru ce atâta vitregie față de lumea noastră dela țară? pentru ce pe bieții țărani îi oropsiți sistematic și pe cămătarii Jidani îi acoperiți și îi ocrotiți?

Românul, cu simțul lui cumpănit și ascuțit, v'a judecat și cunoaște precis motivul pentru care nu-i veniți în ajutor, în lupta lui pe viață și pe moarte cu cămătăria jidovească.

El vă știe, că nu mai aveți autoritatea morală să luați măsuri contra Jidanilor, pentru că paanjenul iudaic v'a prins ca pe muște în plasa intereselor lui.

Spre a sfâșia pânza morții, întinsă de Jidani și politicienii jidoviți asupra trupului nenorocitei noastre nații, se cer alți oameni decât aceia cari ne-au guvernat în ultimii zece ani.

I. C. CĂTUNEANU.

Lupta împotriva partidelor politice.

Un lucru e cert: regimul partidelor politice a ajuns la un punct mort. Problema care interesează și preocupă toată lumea este: ce punem în locul partidelor politice?

În ziare găsim cele mai diferite păreri: Unii susțin că, numai partidele politice pot guverna, alții iarăși pledează pentru dictatură și nu lipsesc nici cei ce ar vrea să găsească o cale mijlocie, susținând că un guvern de concentrare ar fi singura soluțiune potrivită.

Noi zicem: toți au dreptate din punctul lor de vedere. Căci pentru oamenii politici practici (fie adevărați oameni politici sau politicieni, ziariști, sau simpli alegători) rezolvirea „cea mai bună“ a problemei e aceea care le aduce lor (sau „clasei“ lor) cel mai mare folos. Acești oameni nu năzuiesc să dea o soluțiune teoretică (obiectivă) a problemei. Ei stau în luptă și își apără interesele lor (personale, familiare, de clasă, de partid, de rasă etc.). Se înțelege că ei nu neglijează a susține că „formula“ lor e, și din punct de vedere teoretic, cea mai bună. Argumentele „științifice“ servesc pentru a înlesni adoptarea formulei de către marea mulțime, care, astăzi, crede

în știință, fără a putea deosebi însă adevărata știință de șarlataneriile politicianiste demagogice.

Termenii de „democrație“, „libertate“, „egalitate“, combinați cu „vot universal“, „parlamentarism“, „liberalism“ etc. servesc pentru a încurca mințile cetățenilor și a-i face să meargă pe drumul dorit de demagogi. Când se spune că o atitudine e antidemocratică, oligarhică, reacționară, această atitudine devine odioasă.

Așa operează în mod sistematic presa jidovească. Antisemitismul e reacționar, mediavale etc., iar comunismul e democratic, modern etc. Un ziar jidovesc scrie că antisemitismul e un fenomen din anul 1400, iar comunismul, din 1930. În acest fel politicienii cumpărați de banul jidovesc se mândresc că sunt civilizați și moderni și democrați, vânzându-și țara și neamul, ares-tând pe antisemiți (adică pe Români ce-și apără țara împotriva comunismului jidovesc) și apărând pe comuniști.

În cele ce urmează nu vom da formule de acțiune, nu vom pleda pentru desființarea partidelor și întronarea dictaturii, nu vom lăuda nici democrația, nici oligarhia, nici

tirania, ci vom arăta cari măsuri ar putea restabili echilibrul comunității reprezentată prin Statul român. Vom căuta deci rezolvirea pur teoretică (obiectivă) a problemei care agită spiritele în momentele de față.

Presupunem că cetitorii cunosc istoria română și mai ales luptele între partidul conservator și cel liberal din secolul trecut. Fixăm rezultatul: partidul liberal a ieșit învingător pe toate liniile. A desființat marea proprietate, a redus prerogativele monarhice la un minim, și-a aservit armata prin numirea de oameni devotați partidului în posturile conducătoare, și-a format o birocrație devotată partidului, a liberalizat biserica, magistratura, școala — în sfârșit a prefăcut Statul într-o vastă întreprindere comercială și bancară. Parlamentul deveni un consiliu de administrație al acestei întreprinderi, iar „casa“ Brătianu conducea această întreprindere. Această „casă“ deveni atât de puternică încât după moartea Regelui Ferdinand, Ion Brătianu se putea considera stăpân absolut al Statului Român. Nu mai există în Stat nicio Putere care să se fi putut opune voinței șefului partidului liberal.

Moartea lui Ion Brătianu răsturnă toată ordinea politică. Național-tărăniștii, având și ei un șef ambițios și dornic de dominațiune absolută, începuseră acuma pe vremea lui I. Brătianu să pregătească revoluția. Din toate colțurile țării începuseră să se miște „revoluționarii“: socialiștii, comuniștii, Maghiarii, Rutenii, Bulgarii și, în fruntea tuturor, hidra jidovească internațională începu să zbiere și să atâțe poftelile tuturor dușmanilor țării. După moartea lui Ion Brătianu, revoluția fu pregătită la lumina zilei. Alianțe strănse cu minoritarii, socialiștii și finanța jidovească, au fost încheiate, iar țărănilor li se promitea raiul pe pământ dacă vor da la cap liberalilor. Regența era prea slabă pentru a pune capăt acestor uneltiri, iar liberalii rămași fără șef și dezbrătați între ei, s'au retras, dând țara pe mâna demagogilor. Ce s'a întâmplat se știe și se poate spune în puține cuvinte: Țara a fost scoasă la licitație. S'au făcut împrumuturi peste împrumuturi pentru a hrăni hoardele flămânde, cari puseră stăpânire pe țară, și impozitele au crescut neîntrerupt pentru a „echilibra“ bugetul, adică pentru a plăti luxul noilor stăpâni. În doi ani de zile cetățenii

pe deplina lămuriri asupra „democrației” național-tărăniștilor, și în lipsa a ceva mai bun, simpatiile se îndreaptă iarăși către liberali.

Aceștia, profitând de dragostea neașteptată a mulțimii, începură să pregătească ei „revoluția”. Destădată ei erau hotărâți să facă un „sfârșit”, adică să înlăture Regenta și să facă „republică”. Ce mai gospodărie avea să fie în republica dlui Vintilă Brătianu!!

Avea să înceapă iarăși hora mare liberală, dela un capăt la altul al țării și noui biruri ar fi trebuit stoarse pentru a-i despăgubi pe bieții liberali de lunga opoziție în care le mai secasera veniturile.

Dar în toila luptei de răsturnare a guvernului național-tărănișt și de anarhizare completă a țării (căci voiniciei ambelor tabere aveau să între în acțiune și directorii regionali aveau să-și schimbe condeiul cu spada, pentru a-i doborî pe șefii regionali liberali), în toila „revoluției” liberale deci, se ivi o nouă putere care puse dintr’odată capăt hărmlălaiei politicianiste.

Se ivi **REGELE!**

Stupefacția liberalilor a fost clasică. Au rămas cu gura căscată, uluiți, zdrobiți, înmărmuriți. Apoi se desmorțiră și trecură într’un fel de nebuneală: începură să hălăbaie și să scuipe venin și abia după câteva zile își veniră în fire. Ca omul care se trezește din leșin ei înțeleseră încetul cu încetul realitatea. Național-tărăniștii, năucii și ei în primul moment, se orientară mai repede, căci lovitura care-i doborî pe liberali, trecu pe lângă ei, și numai presiunea aerului îi clătina și pe național-tărăniști. Erau unii cari credeau că măciuca se va ridica din nou și va cădea și pe capul național-tărăniștilor.

Și mai sunt încă oameni cari au credința că această clipă nu e de parte. Aceștia sunt aderenții formulei: *Jos partidele politice Regele să guverneze!*“

Și eu sunt împotriva regimului partidelor politice; deoarece acest regim e tiranic, anarhic, imoral. N’a existat și nu există oligarhie mai odioasă, mai stupidă și mai primejdioasă pentru nație, decât oligarhia comitetelor executive ale partidelor politice. Nepotismul cel mai feroce, corupția cea mai grețoasă, demagogia cea mai sălbatică, minciuna, intriga — în sfârșit toate viciile politice se nasc și se cultivă în aceste comitete executive, pe peniere de șarlatani politici. Zic *politici*; căci în familie, în viața de

toate zilele, la restaurant, la strand, în biblioteci sau la plug, acești oameni pot fi oameni cumsecade. Dar cum trec pragul clubului politic ei se prefac în oameni fără scrupule: iau sperturi, comisioane, pun la cale distrugerea materială și morală a adversarilor politici și se comportă ca niște nebuni cari au scăpat din balamuc.

Și atunci: cum să lași țara pe mâna acestor cuiburi de șarlatani! Țara trebuie să aibă un stăpân care să poată înfrâna poftetele politicianilor, care să stabilească o ierarhie a valorilor întemeiată pe meritul personal și nu pe înrudirea cu șefii de partide! Trebuie să existe un arbitru imparțial care să împiedece ca luptele de partid să degeneze în încercări și în războiul civil.

Deci Regele a sosit la vreme pentru a pune capăt anarhiei în Țara noastră.

Noi nu putem ști în ce direcție și cu ce rezultat se va desfășura acțiunea Sa. Aci în provincie ne lipsesc toate elementele pentru a face preziceri și pentru a calcula șansele unei acțiuni politice. Dar noi putem formula ipoteze și în temeiul lor, putem expune posibilitățile în limitele cărora se pot produce evenimentele.

În ipoteza că Majestatea Sa Regele vrea să pună capăt *guvernării* partidelor politice, deci să pună stavilă anarhiei administrative și exploatării nemiloase a Țării prin bandele politicianilor, El trebuie să opună *puterii reale* a partidelor, altă *putere reală*.

Această putere reală există în parte, în parte trebuie creată.

Partea care există este armata, adică națiunea sub arme, care a jurat credință și ascultare necondiționată Regelui și e gata și în stare să acționeze oricând la ordinul Majestății Sale. Deci: *armata trebuie scoasă cu desăvârșire de sub influența șefilor de partide*.

Al doilea factor hotărîtor este aparatul administrativ, corpul funcționarilor administrativi. *Și acești funcționari trebuiesc sustrași cu desăvârșire înrăuririi partidelor politice*. Ei trebuie să fie puși în atârznare nemișlocită de *Guvernul Majestății Sale*. Țara trebuie să aibă prefecți, subprefecți etc., ai Regelui, și nu prefecți liberali, național, țărăniști etc.

Din acest corp de funcționari administrativi Majestatea Sa Regele își va alege guvernul, care să facă administrație, rațională, o-

biectivă, nepărtinitoare.

Având la dispoziție acești doi factori, Regele nu numai că poate, dar va trebui să mențină parlamentul ca instituție de *control administrativ și de legislație*. În limitele acestor două atribuțiuni parlamentul să se bucure de toată libertatea și politicianii și demagogii să-și exerciteze meseria în voie: să controleze cheltuielile și veniturile, dar să-și coase buzunarele proprii! Partidele politice vor avea deci un rol foarte frumos și mobil: să apere interesele diferitelor clase sociale, profesiuni, rase (mai ales ale rasei jidovești) împotriva abuzurilor administrative; ele vor putea influența asupra legislației pentru a asigura progresul și ordinea în toate domeniile de activitate. Politicianii vor putea face democrație, umanitarism, filozofie și astrologie: *dar nu vor putea fura*. Și această neputință a lor ar însemna un mare progres pentru Țară.

Și pentru a se evita conflicte între Rege și parlament, trebuie restabilită independența *puterii judecătorești*, independența *materială și morală*.

Nu intrăm în detalii, căci exemplele istorice și actuale despre echilibrarea și separațiunea puterilor în Stat sunt numeroase și cunoscut.

Ceea ce vrem să stabilim este: că pe vremea Regentei *dictatura* ar fi fost singura soluție posibilă a crizei de anarhie. Nici Ion Brătianu, nici Iuliu Maniu, nici alții n’au avut și n’au ștăfă de dictatori în ei. Anarhia părea inevitabilă. *Regele* n’are nevoie de dictatură și un rege nici nu poate fi dictator ci el ar putea numi un dictator (de bună voie sau nevoit de împrejurări ca în Italia). Dar aceasta ar fi o măsură extremă. Situația dela noi nu reclamă încă o astfel de măsură. Niciun partid nu e destul de puternic ca să impună Regelui numirea unui dictator, și a *numi* un dictator, ar însemna a crea o putere care poate deveni primejdioasă realității. A reveni la sistemul rotațiunii ca pe vremea Regelui Carol I, ar fi iarăși să oscilezi între doi sau mai mulți ambițioși, cari — pe lângă zădărnicierea unei administrații raționale — s’ar putea uni împotriva Regelui, sau unul din ei ar dobândi un ascendent primejdios pentru puterea regală.

Dacă pe vremea lui Locke și Montesquieu se puneau problema îngrădirii puterii regelui și lărgirea puterii parlamentului, *astăzi*

problema este de a îngreuna puterea parlamentului și sfera de acțiune a partidelor politice în folosul puterii regale.

În țările continentale nu s'a ajuns la o echilibrare stabilă a „puterilor“. Mai ales războiul mondial a făcut ca oscilațiile să devină atât de vehemente încât dela „tiranii“ de dreapta Statele au trecut la tiranii de stânga sau viceversa.

Și noi mergeam repede spre o tiranie de stânga, dacă n'ar fi in-

tervenit restaurarea monarhică.

În momentele de față sunt date condițiile pentru instituirea unei monarhii constituționale: adică vărate și durabile.

Înfăptuirea ei depinde de condițiile reale, concrete, cari pot confirma, dar pot și infirma ipoteza noastră.

TRAIAN BRĂILEANU
profesor la Universitatea
din Cernăuți.

Ion I. C. Brătianu a murit asasinat? ¹⁾

La moartea năpraznică a lui Ion I. C. Brătianu, s'a vorbit de o boală foarte ciudată și nouă, pe care numai el ar fi avut-o, cu sufocare, otrăvirea sângelui, distrugerea rinichilor etc.

Lumea, surprinsă, ar fi voit să se dumirească, să afle adevărul limpede...

Ziarele jidănești și cele francmasonice (adică inspirate tot de Jidani) începură să urle că Brătianu a fost operat greșit, iar ziarele jidovești din străinătate precizară, chiar, că d. Prof. Dr. Angelescu a făcut operația tremurând, că i-a picat pe jos cuțitul, că a infectat rana, etc.

Fapt iarăș ciudat: Prof. Angelescu nici nu încercase măcar să opereze pe Brătianu, care a fost operat de alți chirurghi, cu toată măestria. Totuși prof. Angelescu nu a tras la răspundere pe acuzatorii săi, căci tocmai atunci domnia-sa, printr'o coincidență ciudată, s'a pomenit cu averea amenințată de șmecheriile Jidanilor, cari l-au și păgubit cu zeci de milioane...

S'a făcut liniște, nu s'a mai vorbit de boala lui Ion Brătianu, dar s'a pornit în gazete și cafenele o gălăgie asurzitoare împotriva d-lui Vintilă Brătianu, ca și cum era nevoie de a abate mintea oamenilor dela moartea lui Ion Brătianu.

D. Vintilă Brătianu, fără nici un motiv apreciabil a părăsit guvernul...

La aceste ciudățenii, se mai adăogară inexplicabilele înscrieri de liberali, în Lojile francmasonice, și o violentă campanie liberală în folosul Jidanilor și în contra cuziștilor.

¹⁾ Din „Acțiunea Română“ din 1 August 1930. Organ al tineretului L. A. N. C., București.

Mai puturăm constata ciudata plecare din Parlament a liberalilor, ca să lase frâu liber național-tărăniștilor, cari deteră țara, de mâini și de picioare, plocon Jidănimii.

Toate aceste ciudățenii ni se par lămurite de un scriitor francez...

Eugène Delahaye, într'o carte foarte interesantă: Un reportaj în Lojile francmasonice, scrie la pagina 266, rânduri cari dau de gândit: din ele reese că Ion I. C. Brătianu fusese condamnat de lojile masonice, că omul de Stat român care se împotrivese în 1919, faimoaselor deciziuni ale Jidovimii universale, a fost asasinat, otrăvit de francmasoni, și că despre moartea lui, se vorbea la Paris cu câteva zile înainte de așa zisa lui îmbolnăvire.

Dacă reflectăm nițeluș, constatăm că:

1. Boala lui Brătianu, așa cum s'a ivit, cum a decurs și cum s'a sfârșit, nu există descrisă prin nici una din boalele infecțioase, de care ne vorbesc tratatele medicale...

Ar trebui să presupunem că Dumnezeu a hărăzit o boală specială numai pentru Brătianu... fapt greu de admis.

2. În toate tratatele medicale se găsesc, în schimb, descrise otrăviri, cari învenineză sângele, distrug rinichii, producând în același timp un edem, o umflare bruscă a laringelui, o sufocare.

Când această sufocare se datorește unei afecțiuni care nu atinge rinichiul, se poate deschide repede beregata și bolnavul scapă cu viață, dar când sufocarea e însoțită de otrăvirea sângelui și arderea prin otrăvă a rinichilor, operația e zadarnică, oricât de bine ar fi făcută.

3. Brătianu a avut toate semnele unei otrăviri a sângelui.

Brătianu a avut toate semnele

unei distrugerii brutale, prin otrăvă, a rinichilor.

Brătianu a avut un edem al glotei pentru care operația perfect executată, a fost zadarnică.

Prin urmare, avem tot dreptul să credem, — și nimic și nimeni nu ne poate dovedi contrariul, — că moartea lui Brătianu se datorește nu unei boale microbiene, ci unei intoxicații prin otrăvă.

4. Brătianu nu poate fi acuzat că s'a sinucis, dar purtarea lui în ultimele luni ale vieții, ne face să credem că el avea presimțirea unei primejdii care-l amenința. Poate că a fost chiar prevenit.

Asociațiile criminale ale francmasonilor, deși secrete, obișnuiesc să amenințe pe dușmanii lor.

Avem tot dreptul să credem că Brătianu a putut fi întâiu amenințat și apoi otrăvit de asasinii a căror procedare este caracteristică francmasonică.

În plus:

După moartea lui Brătianu, liberalii de seamă (I. G. Duca, C. Argetoianu, gen. Moșoiu, Dr. Angelescu, George Brătianu și alții) au năvălit în lojile francmasonice, unde au depus jurăminte secrete față de ucigașii evidenți ai lui Ion Brătianu.

Cine ne poate împiedeca judecata noastră foarte logică, ce ne spune că acest fapt se datorește fri-cii de otrăvă?

În orice caz, moartea lui Ion Brătianu a venit la timp pentru Jidani și slugile lor francmasonii, căci azi toți fruntașii partidelor politice se găsesc în mâinile Jidanilor, în lojile francmasonice, unde tremură și dnii Duca, Argetoianu, Moșoiu, Angelescu, G. Brătianu etc. (liberali), și Voicu Nițescu, Vaida, Lugoșanu, Răducanu, etc. (național-tărăniști) și Octavian Goga, Trancu etc. (averescani)...

Dr. V. TRIFU
— București —

ÎN ORGANUL OFICIAL AL PARTIDULUI AVERESCAN din jud. Someș, fostul subsecretar de stat Dr. Iosif Boca, își permite luxul, de a încerca să vestejească „propaganda antisemită“ și se provoacă la constituție; iar noi, ne întrebăm, dacă nu cumva într'o bună zi, bieții Români din jud. Someș, năpăstuiți de Jidani vor aplica și ei constituția, aceluia, ce fac pe adevărații Jidani. Dar ce zice la toate acestea Dl Octavian Goga, care cândva milita, pentru ideea națională integrată?

Cum înțelege Guvernul Maniu libertatea?

În decursul istoriei universale, nici un principiu n'a fost mai mult apărat, decât principiul libertății. Dl. Maniu pe când era în opoziție vecinic avea pe buze acest sfânt cuvânt, al cărui esență nu la înțelegea inima sa. Libertatea cetățenească prevede propagarea ori cărei gândiri omeneste, netulburat de nimeni, până când aceasta gândire este pentru neam, țară și rege.

Domnul Maniu și Vaida, libertății i-au dat cu totul alt înțeles și anume: libertate numai pentru mine și nimic nu este liber pentru tine.

Libertatea are un alt înțeles în însemnările noastre specifice și anume: *libertate pentru tot ce e în interesul națiunii și oprire a tot ce-i în defavoarea națiunii, și poartă în sine stigmele păcatului.*

Noi Românii naționaliști-creștini avem cutezanța de a trage liniile cele mai largi, la care are dreptul fiecare Român și creștin și a trage și liniile de oprire pe care n'are dreptul nici un păgân a le depăși, nici cu învoirea Dlui Maniu, Vaida și Junian.

Gura ne este făcută de mama noastră, pentru a vorbi tot ce poate să vorbească un Român, netulburat de nimeni, nici chiar de călăii guvernului tuturor samavolnicilor.

Adunările noastre, decurg dela principiul că omul este ființă dumnezeiască, pentru a se asocia, în scopul ajungerii unui bine național.

Națiunea este română, nu pentru că are în frunte un guvern Maniu—Vaida—Junian, ci pentru că mamele române dau naștere copiilor, cari prin nașterea lor, au drept să fie fericiți și să se nizuiească la fericire.

Libertatea Românului nu poate să atârne de voința guvernului, ci trebuie să atârne de cauza dreaptă sau strâmbă a voinței poporului român.

Când poporul român este prins în jug guvernamental, atunci libertatea este o fantomă, cu uși închise, cu suspine, cu dureri, cu voinți neîmplinite, cu foamete, cu mizerie, cu neajunsuri, cu temniți, cu baionete folosite contra fiilor neamului românesc.

Libertatea este un zâmbet sar-

castic pe buzele guvernului Maniu-Vaida-Junian și parlamentarismul acestor matadori nu e decât o închipuire grea de păcate.

Dar ce putem aștepta dela guvernul libertăților imorale și plutocrației, care este rob al tuturor păcatelor. *Acest guvern, este robul fiilor lui Iuda.*

Pentru libertate a jertfit tot ce a avut mai scump națiunea română, pentru libertate suntem și noi întemnițați. *Noi prin muncă, voim înflorirea națiunii române, ei prin mișelie voiesc a nimici stratul de putere al acestei națiuni, pe care, niciodată n'au înțeles-o.*

Azi, noi care ne-am luptat pentru desrobirea economică a națiunii române, suntem întemnițați, ceva absurd la prima înfățișare, însă adevăr în realitate. Din 18 Iulie până azi, așteptăm soarele libertății ca să se ivească pe de-a-supra temnitei noastre suntem încolăciți, pe bunul plac al călăilor noștri național-țărăniști.

Guvernul Maniu-Vaida-Junian, ne-a întemnițat, pentru interesul Jidovilor, deci să poștească a-și schimba numele în guvernul intereselor împărăției lui Morgan Duvăd.

Iar noi cu insistență, ne cerem libertatea noastră, răpită de acest guvern al tuturor fărădelegilor și al păcatelor.

Suntem întemnițați în Arestul Preventiv al Tribunalului din Sighetul Marmatiei: *Andrei Berinde* preot unit; *Ion Dumitrescu* preot ortodox; *Ion Metea*, *Dumitru Constantin*, *Constantin Saviu*, *Gheorghe Coste*, *Victor Andritoiu studenți*; *Ion Mihali*, *Vasile Timiș*, *Griacore Mihali* țărani. Zece Români suntem întemnițați pentru sfânta dreptate.

ANDREI BERINDE
preot unit.

— Maramureș —

IN PROCESELE PORNITE împotriva dlor *Corneliu Zelea Codreanu*, *Colonel Neculcea*, *Preoții Berinde*, *Dumitrescu* și *soții studenți*, au primit telegrafic, apărarea, avocații din „*Frăția de Cruce*” în frunte cu dl. *Dr. Amos Frâncu*.

Zi de re'nviere pe Valea Bârgăului-Năsăud.

Duminecă 1 Iunie a. c. a fost o zi de înălțare sufletască pentru toată populația românească din regiunea udată de râusorul Bârgău.

Frumoasele conferințe ținute de tânărul *G. D. Dănilă* venit dela Iași, au pătruns adânc în sufletele Românașilor noștri dornici de sfaturi românești. În această zi datorită bunilor Români *Vasile Monda* și *Simion Tonea*, care au pus automobilul-camion la dispoziție, venind la Mureșeni Bârgăului însoțiți de frații luptători *Mihali*, *Gavril Purcil* inv., *Iosif Bal* stud. cum și alți săteni mai distinși din Tiha Bârgăului — s'a ținut conferințe, prin bisericile și curtea școalelor din *Mureșeni Bârgăului*, *Turiac* și *Bistricioara* la care conferințe a asistat tot poporul din comună, cum și de prin împrejurimi, în frunte cu dnii preoți și învățători. Din conferințe, auditorii au extras învățăminte referitor la: 1. Însemnătatea bisericii noastre strămoșești creștine din punct de vedere Național. 2. Sectarismul, alcoolismul susținut de Jidani ca mare pericol național; cum să ne apărăm etc. 3. Solidaritatea Națională a Neamului, prin cunoașterea și iubirea reciprocă a noastră a Românilor din toate meleagurile etc. 4. Partidele jidovite cari lucrează în dauna țării și în defavorul neamului nostru Românesc.

În sufletele noastre ale Românilor de pe Valea Bârgăului, grăniceri și adevărații urmași ai lui *Andrieu Mureșianu*, s'a aprins focul patriotismului și a dragostei de neam și simțim cum în inimile noastre se isvo-dește idealul culturii noastre proprii Naționale.

Camionul, care ne transporta dela comună la comună, era frumos împodobit și arborat cu stindardul nostru treicolor, pe care era frumosul nostru semn Svastica, ce simbolizează nădejdea reînvierii Neamului nostru Românesc.

*

La începerea conferinței, în satul *Turiac*, însă, ne-am pomenit cu dl șef de secție *Papp* influențat de *Jidovii* din *Prundul-Bârgăului*, în legătură cu *Jidovii* din *Mureșeni* și *Turiac*, ce i-au pus la dispoziție și trăsura ce numai să se poată deplasa mai repede la fața locului spre a le da satisfacție!

Îndată, la sosire, a încercat să împărstie publicul adunat la conferință somând pe oaspele nostru conferențiar să nu vorbească absolut nimic!

Aceasta din ordinul dlui căpitan

de jand. comandant al legiunii Bistrița.

Di Dănilă posesor al autorizației Prefecturii de județ în acest scop, și-a continuat conferința conform programului rugând și pe dl șef de secție să ia parte spre a se convinge și dlui că subiectele sunt național-culturale.

Noi am luat cu mult regret și cu adâncă mâhnire, la cunoștință, rușinoasa procedură a dlui șef de secție Papp. Nu știm și nu ne vine a crede că dl căpitan comandant al Legiunii pe care-l cunoaștem de bun Român, cu sentimente nobile naționale, să fi dat astfel de ordine absurde, peste autorizația legală a Prefecturii respective.

Doar nu mai suntem acum pe timpul fanariotismului! În orice caz astfel de proceduri sunt incalificabile și ca oameni conștienți trebuie să protestăm cu toată indignarea contra lor, rugând forurile superioare să binevoiască, conform drepturilor pe care ni le acordă constituția, să ne lase liberi, să ne putem exprima sentimentele noastre naționale Românești, acasă la noi, în România Mare, înfăptuind prin jertfa sângelui nostru. Să nu creadă nimeni, că noi în frunte cu preoții și învățătorii noștri să fi uitat de datorie și să ne dedăm la lucruri cari ar submina ordinea de Stat, sau ar periclita bunul mers al liniștii și ordinii, iubită atât de mult de tot ce e românesc pe aceste plaiuri grănicerești. Dacă vom mai fi molestați și pe viitor, vom fi siliți să înaintăm protestele noastre de indignare până la cei mai mari, pentru ca să se știe în ce mod se încearcă înăbușirea exprimării sentimentului românesc în Țara Românească. Credem că vrednica noastră Jandarmerie sau poliție are altă menire, decât împiedecarea culturii poporului, să se țină la înălțime, să nu se coboare prea jos, pentru a nu-și perde din prestigiu, care trebuie menținut cu cea mai mare sfîntenie peste mocirla luptelor politice și de interes meschine.

Asigurarea deosebitei noastre stime ce păstrăm față de Tron, Națiune Armată și Autorități a fost, este, și va fi totdeauna incontestabilă.

Sub regimul maghiar am fost a-supriți și împiedecați în exprimarea sentimentelor noastre românești! Azi dacă suntem în Țara noastră Românească, oare suntem noi Români liberi? Nu! Suntem din toate părțile încătușați să nu cumva să strigăm că suntem Români, sau să cântăm vre-un cântec Național românesc, că „aud Jidani și se supără“.

Am vrea să știm un lucru: când

nu avem, noi bieții, țărani Români și alți nevoiași creștini din țara aceasta ce mânca, și cu ce ne îmbrăca, iar vaietele și necazurile noastre trec peste ori ce limită, vine atunci Liga Națiunilor să ne dea ceva sau nu? Este auzit undeva glasul nostru?

Nu și nu! Glasul nostru domnilor, Prefecți și domnilor Miniștri este un glas în pustiu!

Aveți cuvântul!

UN GRUP DE ROMÂNI TREJI
depe Valea Bărgăului.

Beza e criminal?

E vorba de atentatul dela Interne, atentat de revolver la viața dlui Subsecretar de stat *Angelescu*, și din care, nu din bunăvoința atentatorului, acesta din urmă a reușit să rămână în viață.

Spre a-l judeca pe Beza, nu-mi stă cartea de legi în mână, nici jurisprudența lui Mărzescu, nici a altui legiuitor.

Nefăcând parte nici din competențe, nici din specialiști juridici, judecata mea va fi o judecată simplă, o judecată românească.

Voi cerca deci să-l cunosc pe Beza, să-i cunosc victima și să cunosc cauzele și motivele atentatului.

Toate acestea mi se prezintă în imaginea sufletului meu așa după cum le prezintă judecata mea, ca rezultată a plămădelii materialului rolat de atâția adversari — spre a nu zice dușmani — și de prea puțini prieteni.

Puținii noștri prieteni, cari au cuvânt azi, în presa zilnică, abia acum, când cuțitul a ajuns la os, își permit câte odată, a-i da Jidanului nume și a spune spre exemplu că:

Otrăvirea cu spirt metilic, contrabanda, cămătăria sau falimentul firmei Iksman—Ipselberg, *sunt fapte ce aparțin întâmplător toate unor... Evrei.*

Românii interesați în partide politice, interesați în presă, interesați într'un fel sau altul, și cine nu-i interesat, față de atotputernicia jidovească, nu riscă. În cazul cel mai bun tac. De obicei urlă în cor cu ei.

Nici nu pot face altfel dacă-s interesați. Interesul propriu, interesul personal e în contrast cu binele obștesc. Interesele de partid, interesele partizanilor sunt în contrast cu interesele Neamului și ale Statului Român. Iar Jidovii, al căror ideal național îl aveau înaintea ochilor și-l vedem cum se ridică pe ruina Statelor Naționale, ei din oficiu, din interes propriu și național evreiesc, sunt distrugători națiunilor. Și iată cum interesele momentane ale partizanilor din

partidele politice consună, sunt în consonanță cu interesele distrugătorilor de țară: Cei dintâi, prin interesele lor particulare, devin jidoviși, cei din urmă rămân Jidovi.

În fața acestei situațiuni, cine se împotrivesc pe față planurilor jidovești, suntem noi naționaliști creștini singuri cari — eventual din un idealism curat — spunem adevărul, *cutezăm să spunem adevărul.*

Și în luptele noastre de idealism și iubire de țară e natural, ca în afară de Jidani, să trebuiască să ne lovim de atâtea piedeci și interese meschine, apărute cu dârzenie de Români.

Interesele de partid sunt apărute cu dârzenia partizanului ce-și apără interesele proprii.

Românii cei mai buni, naționaliști creștini, îi vezi de-atâtea ori nedreptățiți, mai ales în scris, prin presă, ca extremiști; extremism în bine, extremism patriotic. Extremism de dreapta, contra căruia se cer măsuri aspre. *Un Pamfil Șeicarului crede că măsurile luate față de extrema dreaptă sunt prea blânde*

Preoți neavând altă vină decât aceea de-a fi cu adevărat creștini și de-a nu putea privi cu mâinile în sân la Maramureșul ce se pierde, la Bucovina ce se robește și la țara ce în înțelesul strâns al cuvântului se vinde și se înstrăinează, de săptămâni întregi sunt la întunec, în temniță, fără să aibă vină și fără să fie judecați. Pentru Pamfil Șeicarului e puțin. Și omul are dreptate!! De l-ar dura de bietul Român din Maramureș ca și de cel din Bucovina, năpăstuit de-atâta pojghită de Jidan și, dacă l-ar dura de Român în genere, atunci ar fi „antisemit“ și el, și cum are talent la scris, eventual ar fi și dânsul acum la răcoare.

De l-ar dura de dreptate, ar fi scris în marele său ziar, în *Curentul*, zilnic și ar fi biciuit păcatele vremii, specula, cămătăria și mai ales cartelele ce se țin lanț, și cu cari Jidani, la braț cu politicienii, sleiesc această țară de toată vllaga și puterea ei.

Însă dacă l-ar dura de dreptate și ar fi „antisemit“ Pamfil Șeicaru ca noi, atunci cu siguranță n'ar avea nici milioane și nici nu ar stăpâni cotidianul Curentul.

Așa stând lucrurile, și văzându-le așa, după cum stau, nu-i mirare, dacă oamenii buni, oamenii drepecți, Românii adevărați, sunt „antisemiți“, nu pentru că sunt extremiști, ci pentru că își iubesc Neamul și Țara, mai presus de interesele proprii.

1. **Indicațiunile și mărturisirile coincid în unanimitate, că Beza, este „antisemit“, deci: își iubeste Neamul; își iubeste țara mai presus de interesele proprii.**

2. **Beza este un tânăr macedonean, student sau nu, bacalaurat sau numai cu școală normală, nu împoartă, care însă a luat parte frecvent, fiind ședinte culturale cu tovarășii săi, la popor, și pentru care motiv, între îndrumătorii opiniei publice s'au găsit intereseși, să-i ia de guler ca neavând bagajul suficient pentru asemenea scopuri. Că tinerii aceștia, în propaganda lor culturală au risipit din abundență sufletul lor curat, morala și adevărul absolut și creștin, aceasta, cei, cărora le lipsesc aceste daruri, n'au simțit de-a o vedea.**

3. **Românul e bun, Românul e blând. Calitatea aceasta, exploatată de străinii hrăpărești, ne-a devenit păcat de moarte. Românul macedonean de nu s'ar fi adaptat mediului, ci ar fi rămas și mai departe blând ca oaia, între Bulgarii, Sârbii, Grecii ce-l înconjurau, de mult ar fi pierit. Adus în mijlocul nostru, în țară la noi, între Bulgarii din Dobrogea Nouă, în loc să învățăm dela el, noi îl dezarmăm? Așa nu se trăiește, așa se sinucide un popor.**

4. **Sinuciderea Românului în Țara Mărită, este în plin marș. Sub guvernele jidovite, mai mult de 10 ani, ține jaful și specula pe truda blândului popor. Sub egida umanitarismului fals, s'au lăsat să năvălească toate scursorile galițiene, lăsând pradă în mod atât de criminal, poporul acesta pacinic, blând și neajutorat, lăsat la discreția Jidovimii vecinic flămânde, acaparatoare și parazitare.**

5. **Partidele politice ce'n batjocură se zice, că au guvernat, de fapt și-au lăsat partizanii, parazii și ei, să-și aibă osul de ros, împărțindu-se cu Jidavii prădănici și jefuind în jos și în sus, ca în codru.**

6. **Sub guvernele democratice, și legile ei umanitare nu se mai teme nimeni, nici de păcat, nici de osândă. Se fură pe capete. Fraudele mari, ieri de zecă și sute de mii, azi sunt de milioane. Legile-s făcute, în adins pentru tâlhari, pentru hoți și pentru criminali. Pentru încurajarea acestora. Umanitarismul e fals, e iudaic. In el nu găsești nici cinste, nici dreptate, nici omenie! Ucigașul, tâlbarul de drumul mare, criminalul adevărat, e lăsat să ucidă în voie pe oamenii pacinici și de omenie, pe paznici și pe jandarmii ce-și fac datoria, până la epuizare. El poate să omoare oricâți, fără a se teme de aceeaș osândă. Legea noastră înțelege prost omenia, când lasă adevărații oameni la discreția criminalilor.**

Până aci sunt de acord; cred, că n'am făcut apologia nici a crimei nici a criminalilor.

Suntem de acord însă și în ce privește hoția în massă, și în ce privește crima în massă. Si-s răspunzători și rățtași la hoție și crimă, toți cei ce tolerează și încurajează furtul și crima.

Răspundeți-mi Voi, mie, Partide și Politiciani, ce-ați guvernat în țara aceasta românească, de ce-ați lăsat poporul acesta blând să fie desbrăcat atât de barbar de roadele muncii sale? De ce ați lăsat fraudă, de ce lăsați camăta, de ce specula cartelată de ce, pe când, de o parte, creștinii ce muncesc, au ajuns la sapă de lemn, tot atunci de alta parte trântorii de Jidovi, parazitarii și speculanții munci productive, sunt îngrămădiți de aur și de bunătați? N'ați tolerat crima, n'ați participat la hoție?

7. **Modificarea recentă a legii din Cadrilater, în esența ei, eu nu o cunosc. Totuși ceva are pe suflet. Critica adusă, condamnarea ei, de tineretul macedonean, precum și graba cu care a fost votată, trudează o tradare și miroase a politicianism. Intre împrejurările acestea, la Ministerul de Interne, se descarcă revolverul și în țară se dă alarma: „Atentatul odios... „Crima ordinară...“ „Banditismele antisemite...“ etc. Față de anunțările acestea senzaționale, atentatul lui Goldstein dela Senat a rămas, mi se pare, un simplu atentat.**

Dar n'am să fac apologia crimei, și aceasta nu de teama pedepsei ci din convingere.

Atentatul în sine nu-l aprob, dar

nici nu-l desaproab.

În complexul și întregimea sa, atentatul lui Beza, îmi țin de datorință s'o spun: că-l înțeleg perfect. Văd o reacțiune și un protest contra minciunii, contra declinului și contra povârnișului, pe care am apucat. Că n'a reușit să ucidă, cu atât mai bine cazul mă bucură cu toate că se spune că Dl. Anghelescu, de origine ar fi Bulgar. Dacă-i adevărat că-i Bulgar, atunci și-a îndeplinit o datorie față de neamul, său, conlucrând la acel proiect și-i vrednic, de o sută de ori mai vrednic, decât Român și coadă de topor. Că a scăpat cu viață mă bucur. Că semnul de reacțiune în viața unui neam, ce nu se lasă îngropat de politicianii săi venali, de asemenea îl am, nu se contestă.

Beza — criminal?

Crimele se fac la margine de drum și'n interes personal.

Actul lui Beza e în contradicție cu interesul său personal.

Mai curând seamănă a jertfa personală pentru o cauză comună.

Față de jertfa ce-o aduce Românul în luptă cu dușmanul extern

Actul lui Beza mi se pare... mai mult o jertfa a voluntarului, în luptă cu inamicul intern.

Eu pe Beza nu-l pot condamna.

Cluj, la 10 August 1930.

*NICOLAE POPA
profesor.*

ÎN PROGRAMUL ADUNĂRII GENERALE A ASTREI. De ani de zile și factorii universității și mai multe societăți culturale, stăruie înzadar pe lângă Comitetul Astrei, să activeze acțiunea, „Marelor Filantropice Române Ioana. Bădiță și Ioana Moldovan“, lăsată pentru un cămin studentesc la Cluj sau pentru burse, doctorilor în drept, pentru străinătate. Nici una, nici alta nu se face, și palatul în valoare de 4.000.000 Lei din Sibiu, stă fără a se utiliza potrivit.

Acum, văzând cercurile studentești că nimic nu se poate termina la Sibiu cu actualul comitet, au hotărât să pună chestiunea, în toată amploarea ei, la Adunarea Astrei, ce se va ține în luna Septembrie, încă nu se știe, când și undeși se va apela la Comisiunea de revizuire a persoanelor juridice din Ministerul de justiție și eventual la Parchet.

„Revoluția“ din Bucovina.

Partidele politice din Bucovina având nevoie, în lupta lor înverșunată de exterminare reciprocă, de ajutorul minoritarilor și în special de Jidani, le-au făcut și le fac de acestora concesii peste concesii, astfel că, după zece ani de stăpânire românească, Bucovina a ajuns o *colonie palestiniană*, iar Români au devenit robi cari muncesc pentru refacerea și îmbogățirea Palestinei. Jidanii exploatează pădurile, Jidanii prin cămătărit neîngrădit și vânzarea alcoolului pompează veniturile țăranilor în buzunarele lor. Tot aparatul administrativ e pus în serviciul lor. Prefecții lucrează după indicațiile date de organizațiile politice jidovești. Satele au fost împănate cu crășme jidovești, orașele cu bănci jidovești, adevărate cuiburi de bandiți, cari au început să prade populația sub scutul autorităților.

Produsele agricole au scăzut tot mai mult din preț, pe când mărfurile industriale importate de Jidani au rămas aceleași. În sfârșit, intervenind și criza în industria lemnului, țăranii s'au văzut în fața primejdiei de a pierde și petecul de pământ din care se nutreau.

Și s'a întâmplat ceace trebuia să se întâmple: Țăranii au reacționat împotriva încercării cămătaniilor a vinde gospodăriile la licitație pentru neplata datoriilor. În unele locuri această reacțiune a fost ceva mai violentă. Câteva case jidovești au fost devastate. În comparație cu distrugerea sistematică, materială și morală a țăranimii noastre prin cămătării și crășmarii jidovi, această reacțiune a țăranilor nu înseamnă nimic. Cu toate aceste Jidanii au început să tipe că e „*revoluție*“. Și autoritățile au procedat în consecință. Au mobilizat armata, jandarmeria, siguranța, au făcut arestări cu obicinuitele bătăi etc. Jidanii văzând că sunt stăpânii situației au mers mai departe: au început o campanie violentă de defăimare a țării în străinătate. Ei pretind că agitatori antisemiti atâtă populația împotriva lor și că autoritățile nu procedază cu destulă severitate. Părerea lor este că autoritățile ar trebui să împuște, să taie și să spânzure pe oricine ar îndrăzni să se împotrivescă bandelor de cămătari și otrăvitori cari jefuiesc și distrug de zece ani de zile satele noastre. Ei acuză zilnic în gazetele lor pe judecătorii români că sunt părtini-

tori față de „*răzvrățiți*“. Ei cer ca toți Români cari se opun stăpânirii jidovești să fie arestați și să fie lăsați să putrezească în închisoare. La acest rezultat vreau ei să ajungă prin umeltirile lor: comunistii conduși de Jidani să opereze în libertate, iar Români conștienți de primejdia jidovească să înfunde pușcăriile.

Tipetele lor stridente, zgomotul infernal în jurul incidentelor neînsemnate din Bucovina și Maramureș urmăresc două scopuri. Întâiu să *slăbească atenția și acțiunea autorităților cu privire la mișcarea comunistă* condusă de ei. Apoi: să *pună tot aparatul administrativ și armata în slujba intereselor lor*, pentru a demoraliza cu desăvârșire spiritul de demnitate națională a funcționarilor și soldaților. *Invrăjbirea completă între autoritățile civile și militare* pe deoparte și *țăranilor și intelectualilor români* pe de altă parte, înseamnă pentru Jidani un pas înainte spre bolșevizare. Arestările de preoți și studenți, de țăranii fruntași, de ofițeri — toate acestea sunt începuturi de războiu civil, care, izbucnind pe față, îi vor face pe Jidanii comunisti arbitri ai situației. Ei vreau să împingă vrăjba între clasele sociale românești până la vărsări de sânge. În mod logic ei vor provoca neîntrerupt incidente pentru a descărca puștile soldaților și jandarmilor în piepturile țăranilor și studenților. Ei vor atâța toate urile, pentru a provoca atentate și procese senzaționale. Ei vor zădărnici prin politicieni corupți și ambițioși, prin lojile lor masonice, unirea forțelor naționaliste, în sfârșit vor pune în joc toate mijloacele de corupție, intrigă, defăimare prin presă pentru a-și asigura stăpânirea și a-și institui dictatura teroristă.

În fața acestei pregătiri sistematice și fără scrupule a revoluției comuniste jidovești, trebuie pregătită în mod sistematic și după un plan bine stabilit *contrarevoluția naționalistă*. În lupta care se desfășoară *autoritățile civile și militare* trebuie să se hotărască: *sau se pun în slujba Jidanilor comunisti împotriva nației românești, sau se aliază cu națiunea română pentru a scăpa Țara de anarhie și, în urmă, de dictatura sovietelor jidovești.*

T. Br.

— Cernăuți —

Oamenii întregi încep a vorbi în felul „*cuzist*“.

Nimeni nu poate susține că *Gazeta Maramureșană*, ce apare în Sighet sub conducerea preotului Ion Bârlea, este antisemită. Totuși pentru a oglindi adevărul, este obligata să scrie așa cum scriem noi dela această revistă: căci altfel nu ar face lumină, ci ar lăsa să apese întunericul minciunii asupra tristei realități. Oamenii întregi, sătui de această tactică, proprie partidelor politice întovărășite cu Jidanii, o resping cu desgust și cu mândria omului cinstit în sufletul lui. Reproducem ca dovadă următorul fragment din articolul intitulat „*Problema cu părul alb*“, scris de *Ion Berinde*, în *Gazeta Maramureșană*, din 17 Iulie 1930:

„Iată dar, cari sunt considerentele, pentru cari opinia părintelui Bârlea, relativă la colonizarea oltenilor pe aceste plaiuri ni se pare atât de nimerită. Ei ar rupe firul tradiției în privința comerțului și meseriilor; două pârghii atât de importante în angrenajul vieții economice. Știm că în olteni este impregnată o doză foarte puternică de spirit comercialist. În Oltenia banului Mihai, nu sunt evrei. De ce oare? Tocmai fiindcă populația de acolo a pus ea singură stăpânire pe comerț, industrie, întreprinderi, meserii etc.

Cheia vieții economice este în mâna românului. Evreul parazit n'a avut ce căuta acolo, căci Olteanul impulsiv — fire italiană — l'a tâmpit în bătăi și în concurență, luându-i definitiv apa dela moară. În Oltenia deși sunt ape nenumărate cu toate astea, apă la moara hodorigită a evreului, nu prea curge. La noi în Maramureș, dimpotrivă nu curge la ceea a românului. Colonizând oltenii prin satele noastre, aceștia s'ar încuseri cu autochtonii și în interval de timp scurt, comerțul, industria și meseriile ar fi în mâinile românului. Iar Dumnezeu atot puternicul care ajută pe toți nevoiașii ne-ar lua depe cap, păduchele cu barbă lungă și „*paisli*“ de un metru. Printr'o metodă legală am putea să ne desinfecăm satele de atâtea plăgi sociale, pe care le nutrește semintia strangulatului din grădina istorică a Ierusalimului. Realizând acest desiderat, sunt convins că populația săracă a Maramureșului ar prospera vertiginos, forțat mând din yehaia țară a vovezilor, un puternic și inexpugnabil patriomoniu al economiei naționale.

ION BERINDE

Ce s'a întâmplat în 10 Iulie, la Suceava.

Sunt aproape două luni de zile de când se vaicăără presa jidovească, precum și cea jidovită, pentru poporul lui Iehova dela *Câmpulung*, dar mai ales cel dela *Suceava*. Cînst se cuvîne numai ziarului „*Universul*“ care a avut o atitudine românească, chiar dacă a înconjurat unele chestiuni. Presa L. A. N.C. să-mi ierte, dacă am întarziat. Am întarziat cu intenție, ca să văd până unde va merge anumita presă cu calomniile.

Numai cei cari au petrecut timpul din urmă în aceste localități își poate face o idee despre ceea ce înseamnă gazetărie (minciună) jidovească. Cu toate acestea, Românii cei nepăsători și inconștienți, precum și acei cari sunt obișiți de Jidani din cauza afacerilor și a intereselor ce-i leagă se mulțumesc să spună că așa-i gazetăria. Cu durere însă trebuie să o spun, că mulți din Românii cu știință de carte fac parte din cei susamintiți. Bine ar face măcar cei inconștienți și nepăsători — despre cei jidoviți păcat de vorbă — să citească odată „*Protocoloalele înțelepților Sionului*“, carte tradusă de dl. I. I. Moța din limba franceză. Ar vedea atunci, că toate aceste minciuni și calomniile urmăresc un scop bine definit, căutând să compromită și să slăbească autoritatea stăpînilor creștinești, pentru a-și pregăti conducerea poporului lui Iehova asupra întregii lumi.

În cazurile dela *Câmpulung* și *Suceava* mai urmăresc să se discrediteze L. A. N. C., să arate că în Ligă nu sunt grupați decât niște bătauși și gălăgioși, fără nici o răspundere. Propaganda serioasă de trezire a poporului românesc, condusă de dl. prof. *Cuza*, ajutat de profesori universitari, medici, prof. sec., avocați, preoți ingineri, învățători și ceilalți, care a răzbătut până în cele mai îndepărtate sate ale țării și care a ajuns la proporții încă necunoscute până acuma în România, le face mare grijă Jidanilor, căci nu mai merge să-i prezinți pe toți aceștia ca pe niște bătauși și gălăgioși.

Iată de ce a fost foarte mimerită anunțarea și oprirea prin intervenția Jidanilor la minist. de interne, a întrunirii convocată de dl. col. *Neculcea*, ca să se năpustiască presa din Sărindar asupra Ligii, care în județul Suceava are o organizație cum nu o mai are nici un partid politic de prezent.

Pentru a arăta deosebirea între ceea ce sa petrecut de fapt la Suceava și între ceea ce a înțeles să scrie anumita presă voui face o expunere sumară a întâmplărilor, cari au precedat acea demonstrație a agriculturilor, ce a luat așa proporții din vina celor cari au înțeles să opriască adunarea convocată.

Fiind vorba despre camete, contra cărora nu s'a luat până acuma nici o măsură de diferite partide, ce s'au perindat la cârma țării, deși s'au luat și 50%—60%, ba în unele cazuri chiar sută la sută dobânzi și fiind județul foarte îndatorit atât la bănci cât și la particulari, s'a răspândit vestea despre această adunare a dlui col. *Neculcea* contra cametei, îndată, în întreg județul. Populația satelor vroia să audă părerile și propunerile dlui *Neculcea* în această privință.

Este lucru ciudat că cei dintâi cari au început se se alarmeze au fost Jidanii. Dece oare? Pentru că se simt mai vinovați, când este vorba de cămătărit. De bună seamă, că afirmarea mea va pare exagerată pentru acei cari, deși petrec în județ și fac eforturi și politică militantă, nu au căutat răul la rădăcină, ci se mulțumesc să ne întituleze, pe noi cei din Ligă, agenți provocatori contra Jidanilor și atâta tot, încolo se înjură pe partide ca chiorii. Voui servi însă, și dovezi, pentru afirmările mele.

În Suceava funcționează douăzeci de bănci din care două sunt liberale, două românești independente, iar restul sunt toate jidovești; afară de aceea sute și sute de Jidani practică cămătăritul clandestin cu procente fantastice din cari și-au făcut averi. Dar cei în județ este cu mult mai rău. Cum își poate cineva imagina ca din 6.000 lei datorie să ajungă să plătească cineva în doi ani de zile 50 mii lei, ba poate și mai mult, cum sunt cazuri la *Balaceana*, *Iliești*, *Comănești* etc.

Dar cine din datormici ar îndrăzni să-i spună o vorbă lui *Beres Inchel*, *Mendel Hass*, *Lignornik*, *Rössler* și celorlalți satrapi. Toți acești cămătari, când au auzit că-i vorba de o adunare contra cametei au intervenit cu *Teich* la tatăl harharilor *Ebner* și de acolo la Minist. de Interne, peste capul prefectului de județ ca să oarească adunarea. Și minist. de interne a dat în consecință ordin să fie o-

prită adunarea. S'au și luat măsuri pentru oprirea adunării, dispunând prefectul să fie anunțate satele, să nu vie Joi în oraș. Această oprire i-a pus pe gânduri pe săteni și au pornit mai mulți la oraș, din curiozitate, iar în dimineața de 10 Iulie fiind opriți la barierele orașului, s'au putut forma grupuri compacte, cari au rupt cordoanele și agitația a început să crească, după ce au aflat că lipsește dl. col. *Neculcea*, din care cauză s'au îndreptat spre prefectură, au pătruns înlăuntru și după mai multe discuții aprinse s'au format delegații de țărani ca să-și spună păsul. Intâiu l-au cerut pe dl. *Neculcea*, dar au mai cerut apoi să li se răspundă ce-i cu făgăduielile național-țărăniștilor dela alegeri și cu mulți ani înainte de alegeri, de pildă ce-i cu cametele, cu impozitele, învățământul primar și toate celelalte făgăduieli. Mi s'a reproșat că erau în delegații mulți cuziști, lucru foarte natural, deoarece sunt mulți Români din județ, în Ligă, și dintre cei mai aleși, ca să vorbiască într-o delegație.

În timpul acestor frământări, cari sporiau, s'au amestecat și Jidanii printre săteni, făcând gălăgie. S'au văzut chiar Jidani îmbrăcați în portul nostru național, cu svastică. Urmăreau să compromită Liga. Românii, iritați cum erau, observându-i pe Jidani, că se alarmează și ei, au uitat de prefectură și s'au luat după jupâni. Aceștia, deși fac mult sport și-și desvoltă mereu mușchii, nu știu cum se făcea că, pe care-l lovia țărâmul, numai cu pumnul, îl și culca la pământ, dar și de frică și fiind sportsman iscusit sărea de jos și fugea de mânca pământul, fără să se mai gândească la mușchi. Ce-i drept la fugă s'au prezentat bine.

S'au produs apoi amenințări cu moartea la adresa prefectului, cari nu era mult să fie puse în practică. Se căuta țapul ispășitor pentru toată demagogia electorilor din diferitele alegeri, pe când autorii principali ai acestor iritări ale sătenilor lipsiau. Lipsea senatorul care ceruse în com. *Zaharești* și în atâtea alte comune, să fie tras în țepă, dacă nu se va face legea contra cametelor și nu se vor scădea impozitele și multe altele și ca dânsul câți n'au făcut-o aceasta. Lipsea deputatul care-și făcea un titlu de glorie în fata sătenilor din comuna *Udești*, astăiarnă, ca și în alte comune, că prin legea nouă administrativă au fost scoase in-

sectele din cojoc (învățătorii și preoții din consiliile comunale). Lipsea deputatul, care face de atâția ani cea mai urâtă demagogie, ce și-o poate închipui cineva, plimbându-se astăzi într-o limuzină luxoasă și învârtind cu Jidani afaceri de milioane. Nu a fost intelectual, aproape, care să nu fie înjurat și tenfelit între săteni, pentru ca să-și atragă voturi la alegeri. Li s'a explicat sătenilor, că din cauza lefii învățătorilor, nu poate scădea birul. Sărmanii învățători au lefuri de 2500—3000 lei pe lună, iar acei demagogi trec aproape toți, numai cu lefurile, peste 30.000 lei pe lună. Și culmea ironiei! Acestor intelectuali li se cere concursul și li se făceau muștrări că nu potolește poporul. Lipseau în sfârșit pe ziua de 10 Iulie mulți cari se știau vinovați și-o luaseră la tâlpășița, lăsând pe prefect să se descurce el pentru toți. Și, *risum teneatis*, toți acești demagogi au căutat să informeze autoritățile centrale că tineretul școlar dela liceu (între 10—17 ani), mergând pe vacanțe acasă, ar fi instigat și pregătit demonstrația din 10 Iulie, par'că dacă ar fi fost oprită adunarea contra cametei în luna Martie, nu s'ar fi întâmplat la fel.

Dar se putea să nu fiu eu autorul moral indirect, domnilor demagogi fără scrupule?

A dat dovadă de mult curaj și a riscat cu viața studentul *Doboș-Boca*, care s'a aruncat între sătenii iritați peste măsură și i-a domolit, ca să nu-l linșeze pe prefect. Mulțumita a urmat numai decât. Acest student este pus astăzi pe lista neagră a siguranței, al doilea după mine ca fiind un element suspect, care trebuie îndeaproape supravegheat.

Între 10 și 17 Iulie, pe când se pregăteau sătenii pentru a doua întrunire, s'a concentrat multă infanterie, cavalerie și jandarmerie. Prevedeam ciocniri violente, între țărani români și armata română, depe urma căroră aveau să triumfeze Jidani, iar poporului român avea să se mai adaugă la celelalte amărăciuni, aversiunea și ură contra oștirii românești. De bună seamă că pentru partidele de opoziție, vărsarea de sânge ar fi binevenită, întrucât s'ar fi sporit mijloacele de propagandă contra guvernului, iar căderea acestuia s'ar fi accelerat, indiferent de nenorocirea ce ar fi urmat pentru sătenii schilodiți de armată. Nu tot așa se prezentau lucrurile pentru L.

A. N. C. Noi vedeam depe urma acestor nenorociri un triumf al Jidanilor și de aceea de comun acord cu vre'o treizeci de studenți români, am depus toate stăruințele ca pe ziua de 17 Iulie să vină numai delegații de săteni, conduse de studenți, cu plângeri așternute pe hârtie, la prefectură. Și într'adevăr a contribuit studențimea foarte mult, pentru a se evita vărsări de sânge românesc.

Las că poporul român nici nu mai ascultă astăzi partidele, de cări s'au săturat. Mai are cuvânt, la ei, Liga A. N. C. și studenții.

Iarăși drept mulțumită studenților, pentru munca lor, Joi în 17 Aug., după ce trecuse pericolul adunării, s'a început o adevărată goană, arestându-i pe unde-i afla. Ce alta putea face poliția, cu breazul ei șef care cum vede pe cineva în port național, mai îngrijit, crede că trebuie să fie arestat.

Iar Jidovimea era foarte vitează dând detalii asupra acelor Români, cari li se păreau lor suspecti, poliției, dar special unui individ Neamț — fost jandarm austriac de a lui Fischer, care spre rușinea noastră se află chiar la serviciul siguranței pentru a judeca sentimentele românești. Ce ironie! Ce bătaie de joc!

Acum face-vă-ți cititorilor o asemănare între cele petrecute de fapt și între cele citite în anumita presă, două luni de zile. Și să nu credeți că această presă nu cunoștea adevărul. Toată ziua se învârtiau la prefectură, la tribunal, la Bala-ceana, acei scribi ordinari, dija corespondenți dela *Dimineață* și *Adivor*, și era desgustător să vezi în biroul prefectului pe acești indivizi ca să culeagă informații, ba să-i vezi în mașină alături de secretarul general și ceilalți mergând în diferite părți ale județului. Ne doare inima când vedem cum se înjosesc autoritățile, în fața lor. Și cu toate că știau adevărul dela autorități, totuși comunicau la București, cu litere mari, despre *măcelul Jidanilor* dela Suceava, din partea cuziștilor și acuzau autoritățile că nu-și fac datoria, arestând, dacă se putea pe toți Români din județ, iar pe dl primprocuror, un om de o corectitudine rară, l-au acuzat direct de antisemitism. Urâtă a fost și atitudinea ziarului „*Curentul*“, cu tot, cu director, căruia îi place să confunde Liga A. N. C. cu comuniștii, — ce aberație, — cerând măsuri drastice contra cuziștilor. Pe *Bercovici* i-a lăsat în

pace de mult și noi bănuim de ce i-a abandonat.

Politicianii nu vor să recunoască în nici un chip, că destrăbălarea și minciunile lor de ani de zile au provocat iritarea poporului român în primul rând și de aceea caută să facă digresiuni, dând a înțelege că toată vina o poartă agitatorii antisemiți, deoarece au fost deranjați și o parte din cămătarii jidani, pare că țaranul stors de camătă nu-și cunoaște dușmanul.

Noi cei din Ligă constatăm cu ocazia celor întâmplate la Suceava, doar, că cele afirmate de noi de ani de zile sunt adevăruri. Poporul român își cunoaște dușmanul și nu se va lăsa supt la înfinit, de lipitori străine, fie că-l vor conduce oameni luminați, fie că aceștia își vor vedea de afaceri și interese cu Jidani. Cine le învață pe albine, că trântorii trebuie nimiciți, deoarece nu muncesc, ci mănâncă numai din munca albinelor?

Scribilor dela anumită presă, cari confundă intenționat adunarea din 10 Iulie cu adunarea a Ligii, le spun că atunci când își va convoca Liga o întrunire la Suceava, nu vor veni 2000—3000 de Români ci cel puțin 10.000, ca să stea de vorbă cu conducătorii lor și aceea zi nu-i prea îndepărtată, așa că vor avea fericirea să-și împlinească visul, scriind și despre aceasta.

Ca încheiere spun, că vina principală, pentru cele întâmplate la Suceava, în 10 Iulie cade asupra celor cari au înțeles să oprească ținerea întrunirii. La *Storojinet* și la *Rădăuți*, doar încă și-a ținut dl. colonel Neculcea întruniri și nu s'a întâmplat nimic. Cu atât mai mult că în alte părți ale țării s'au ținut întruniri contra cametei, la cari au luat cuvântul prefecti și deputați guvernamentali, cum a fost cazul nu de mult la *Bârlad* și nu s'a întâmplat nimic rău.

Gh. Cărlan, prof.

fost deputat L. A. N. C.,

— Suceava. —

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„*Buletinul* „**ANTI-JUDEO-MASONIC**“
Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.

BUCUREȘTI.

Mișcarea lui Hitler din Germania.

Germania se deșteaptă! Să avem curajul, să spunem lucrurile pe adevăratul lor nume! Departe de a aproba tendințele hipertrofiilor antebelice, cari vedeau lumea întreagă supusă Kaizerului, admirăm poporul cuminte de astăzi, care își afirmă mai mult ca oricând puterea extraordinară de muncă, geniul creiator și patriotismul înflăcărat!

În ziua de 9 Noemvrie 1918, grație Jidanilor, drapelul roșu fălăia asupra Germaniei. Se vânau prinții pe străzi, iar în același timp se întrona regimul Bursei și Capitalismului jidovesc. Eisner, Rathenau, Libneck, Roza Luxemburg, toți Jidani, erau cei cari guvernau. Din fericire s'au găsit buni germani, cari să trimită repede pe cealaltă lume pe toate aceste murdării jidovești.

Regimul social-democrat cu „Weimar-ul“ său, a transformat Germania într'o societate anonimă pe acțiuni, unde totul este de împărțit, totul este de vândut capitalului jidovesc. A urmat apoi cortegiul funebru: inflațiunea, arbeitslosen, sinuciderea prin semnarea planurilor jidovești Dawes și Young.

Cetățeanul german supoartă impozitele cele mai crude pentru a acoperi plățile pentru reparațiuni de războiu, alocațiunile pentru milioanele de șomeri, precum și celelalte exigente budgetare. Dacă în sufletul lui suferă mult din cauza apăsării acestor impozite, nu exterorizează decât mândria de a fi prompt cu plata lor. Este mândria de a-și afirma puterea lui de muncă și mai ales mândria de a plăti și pentru cei dinafara granițelor lor.

Problema șomajului pe care cercurile oficiale o prezintă ca o consecință a plăților în contul reparațiunilor de războiu, un imens capital ce ar putea servi ca salarii plătite muncii șomerilor, luând în cea mai mare parte calea Franței și cea mai mică parte, calea celorlalte aliate, conform planului Young, — precum și ca o consecință a lipsei de colonii, unde toți acești șomeri ar găsi de lucru mai are o latură, pe care guvernul german nu îndrăznește să o înfățișeze. Capitalul jidovesc din Germania, aruncă zilnic pe trotuarele orașelor mii și mii de noi șomeri,

iar slugile francmasonice din guvern, din ordin, nu pun în executare mari lucrări de utilitate publică, ce ar reclama brațele acestor șomeri, cu scopul criminal de a avea în permanență o masă de manevră comunistă, căci prin forța împrejurărilor acești șomeri devin comuniști.

Dar după cum în 1918 a zburat coroana paiatelor, tot așa va sbura curând bereta marxistă și pălăria democrată.

După perioada imediat după războiu, când pescuitorii în apă turbure, ieșiți din sânul lojelor francmasonice și creaturile bancheșilor jidani, speculând depresiunea morală a poporului german, se erijează în conducătorii lui, a urmat desmeticirea, perioada de muncă și reconstrucția morală și națională.

„*Deutschland, Erwache!*“ Poporul german își cere dreptul la viață prin deviza „*Freiheit und Brot!*“

Naționalismul profund și Socialismul sincer sunt mână în mână, pentru creiarea celui de al treilea Imperial. Expresia fidelă a acestei mișcări este marele partid antisemit, partidul național-socialist, condus de fascinatorul de masse: *Adolf Hitler*.

Născut la 20 Aprilie 1889, la Brannau pe Inn, în Austria, aproape de granița Bavareză, avea de mic, aplicațiuni spre pictură.

Tatăl un funcționar mijlociu, extrem de cinstit, nici nu vrea să audă de inclinația fiului său. Murind pe neașteptate tatăl și la un interval de doi ani și mama, tânărul Adolf, trebui ca la vârsta de 15 ani, să muncească greu, ca să-și câștige pâinea zilnică. El plecă la Viena. Aici lucră la un arhitect ca desenator. Doria mult să urmeze Academia, dar greutățile câștigării existenței l-au împiedecat. Dar tot aici învăță în primul rând, să cunoască marea întrebare socială, mizeria și nevoile păturei de jos a poporului, în aldoilea rând, să cunoască bine problema rassei, orașul Viena oferind mai bine ca orice alt oraș german posibilitatea studiului celor mai mari dușmani ai rassei arice, pe Jidani, Viena fiind populată aproape jumătate de Jidani și organizați mai tari fiind tot aici ca în orice alt oraș german, și în al treilea rând, învăță să cu-

noască partidele și mișcarea judeo-marxistă. Din Viena pleacă în 1912 spre München, ca cel mai absolut antisemit și dușman de moarte al mascaradei marxiste.

În München nu putu să-și realizeze dorința de a se instrui ca inginer constructor și arhitect, căci surveni războiul. Printr'o cerere adresată regelui Bavariei, tânărul austriac, solicită întrarea în armata germană. Purtă uniformă reg. 16 Inf. „List“ și se comportă ca un viteaz în războiu, fiind rănit primadata și evacuat la 1916, iar a doua oară, printre pușinii cari scăpară dintr'un regiment înreg, de gazele otrăvitoare englezești, la Ypern, în ziua de 14 Octombrie 1918, fu și Adolf Hitler. Evacuat în lazaretul dela Paskewalk, fiind în pericol de ași pierde vederea, petrecu acolo cele mai grozave chinuri sufletești în ziua de 9 Noemvrie, ziua prăbușirii Reichului. Zdreanța roșie flutură deasupra Germaniei. Dar în același timp, un astru nou a apărut pe firmamentul politicei germane! Adolf Hitler punea împreună cu șase camarazi, bazele partidului *național-socialist*, cu scopul de a libera pe lucrătorii germani de socialismul judeo-marxist și cu acești lucrători eliberați, să elibereze Germania, prin naționalism, de planul jidovesc Dawes, și să scape Germania de burse și capital parazitar, în cea mai mare parte capital jidovesc.

Campania începu. Adunările publice în care vorbea el, deveniau din ce în ce mai populate. În 19 Noemvrie 1920, îl auzeau pe el, 2000 persoane; la 3 Februarie 1921, 6000 persoane. Mișcarea, pe care el o denumise „*National-Sozialistische Deutsche Arbeiterpartei*“, și care avea ca semn simbolic „*Svastica*“ arică, era în marș triumfal dealungul Germaniei.

Și astfel ajungem la ziua de 8 Noemvrie 1923, la Putsch-ul din München. Pentru aceasta zi, cinci ani dela proclamarea constituției dela Weimar, se hotărâse lovitura de Stat. Mai întâiu trebuia să puie stăpânire pe capitala bavareză, să introneze un guvern revoluționar, apoi să continue marșul asupra Berlinului, liberând Germania de judeo-masoneria marxistă și întronând dictatura. Planul loviturii era aranjat de comun acord cu organele oficiale ale Statului Bavariez, Generalstaatskommissar von Kahr, Generalleutnant von Lossow și Seissers. Mobilizarea forțelor hitleriste se făcură în Bürger-

bräukeller.

La postul de comandă în afară de persoanele oficiale susmenționate se mai găseau: Hitler, General Ludendorff, Böhm., Pöhner, Kriebel, Dr. Weber.

După lacrimi, străngeri de mână și cuvinte frățești, Kahr, Lossow și Leissers, se retraseră, ca să nu se mai întoarcă în tabăra și în loc, de înlesnirea loviturii, să le puie carabinele și mitralierele Reichswehrului și Landes poliției în piept.

Intre Kahr și Hitler, avu cu aceasta ocazie, următorul dialog: „Bine“ spuse Kahr „noi suntem cu toți monarhiști. Eu vă dau tot sprijinul numai pentru Rege“. Atunci Hitler, care mai întâiu, doria să măture regimul revoluției din 1918, și numai după reușită, să se conformeze revoluției poporului pentru sau contra proclamării monarhiei, răspunsese arivistului Kahr, care prin această lovitură, voia să se ia bine cu monarhia, ca să-și asigure un mare cazonac, în caz de reușită: „Eu mă voi îngriji imediat, ca Kronprințul Rupprecht să fie încunostiintat, că mișcarea nu este îndreptată contra lui, ci că are cu totul alt scop, nimicirea „criminalilor din Noembrie“.

Hitler și Ludendorf, neprimind nici un răspuns din partea trădătorilor, asupra ultimelor aranjamente, au dat ordin de înaintarea trupelor spre centrul orașului, ei fiind în capul coloanelor. După ce înlăturară multe obstacole din cale, la Ludwigsbrücke, înainteză spre Marienplatz. Înaintea lui Rezidenpalate, le ieșiră înainte forțe puternice ale armatei și ale poliției. Ciocnirea se produse. Mitralierele și carabinele intrară în funcțiune. Din ascunzătorile lui Rezidenpalais și Preysingpalais se trăgea în plin. Hitler căzu. Un glonț îi străpunse piciorul și o articulație a mâinii se rupse în cădere. Treisprezece morți și sute de răniți acopereau piața Odeonului! Modernul Iuda își desăvârșise opera! Marxismul și judeo-masonia răsufla ușurată!

În ziua de 26 Februarie 1924, Hitler fu târât în fața Curții cu juri din München și condamnat la 5 ani închisoare.

Buna credință în secături de talia lui vonKahr și debila organizare a putsch-ului, au adus eșecul tentativei legionarilor Svasticeii. Dar această încercare a servit ca o mare experiență pentru viitor.

În 1925, Hitler revenind în mijlocul soldaților săi, reîncepe activitatea cu mai multă intensitate. Partidul fu strașnic organizat, ideile tură aprofundate, punctele de program tură extinse și precizate și în masele adânci ale poporului propagate.

În afară de cadrele politice, partidul are cadrele lui armate după toate prescripțiile militare. S'a creiat o doctrină național-socialistă, o știință financiară și economie politică național-socialistă.

Timpul este cel mai bun amic al lui Adolf Hitler. Fiecare zi aduce un nou mare succes.... Turingia este în stăpânirea antisemiților. Măștrii sunt hitleriști. La toate noile alegeri bat pe toată linia. Un exemplu elocvent: Alegerile de luna trecută din Saxonia pentru Landdrag. În interval numai de un an, revenind noui alegeri, partidul național socialist își triplează voturile și de unde era printre ultimele partide în ordinea numărului voturilor, devine al doilea partid de guvernământ.

Dar această rapidă ascensiune a partidului antisemit a înspăimântat cercurile jidovești și francmasonice din întreaga lume. Alarma a fost dată. Anchetele lojelor asupra mișcării curg cu nemiluita. Vom cita câteva pasagii din ancheta uneia dintre cele mai măestre pene în serviciul francmasoneriei, a lui Jules Sauerwein dela marele cotidian francez „Le Matin“. Ancheta datează încă dela începutul lui Decembrie anul trecut:

„Printr'un program de o simplitate primară, prin ceremonii admirabil puse în scenă, Hitler a ajuns să formeze o armată de 300 mii oameni. Cu toate că încă din anul trecut, în marea sa adunare dela Nürnberg, arată că el avea forță și aliați, nu prea îl luau în serios cercurile burgheze din Prusia, atunci când în Bavaria, era considerat destul de puternic. Deodată, în ultimele alegeri municipale, a dat dovada, la Berlin., că el există. Treisprezece dintre ai săi au intrat în Consiliul municipal al Capitalei, de unde până atunci nu avea nici un reprezentant; 132.000 de Berlinezi au votat pentru lista sa și acelaș lucru se petrecu în întreg Reichul“. După ce face mai multe insinuațiuni asupra înarmării hakenkreuziștilor, în-deamnă Reichswehrul și Schutzpolizei să tragă în antisemiți fără milă, revoltându-se în acelaș timp că aceste organe de paza ordinii

Statului intervine prea energic contra comunistilor.

Apoi citează un pasagiu din pleoaraia avocatului Herрман Martin, într'un proces politic ce a avut loc acum câteva luni la Leipzig.

„D-voastră credeți că dacă „Căștile de oțel“ și național-socialiștii ar face un putsch la Berlin, Reichswehrul ar trage asupra lor? În teorie, da. Dar dacă, în capul celor ce dau asaltul, ar păși în două sau trei rânduri vechii combatanți existând pe uniformă lor crucea de fer câștigată în războiu, ați mai fi D-voastră siguri?“.

Mai departe afirmă că antisemiții germani primesc în mod indiscutabil fonduri dela Moscova.

Aci este și un charaghios și minte. Este charaghios să afirmi că tocmai jidanii cari guvernează astăzi nenorocita Rusie, subvenționează pe cei cari luptă contra lor și minte și e cinic, când este notoriu că până astăzi bandele comuniste, au ucis în mod laș 58 de legionari ai svasticii și au rănit alte sute de inși și nu este zi să nu citești în ziare atacuri nocturne prin cartierele lăturalnice a câte unui național-socialist, el însuș muncitor. (Identificarea național-socialistului este foarte ușoară, deci și atacarea lui este foarte ușoară, căci el poartă uniforma kaki și brățara la mână, cu svastice).

Apoi continuă: „Pe de altă parte, din cauza urei contra Franței, aceste cercuri caută un sprijin în Italia. Membrii „Căștii de oțel“ au făcut, acum cinsprezece zile un pelerinaj la Roma. Nu numai la cetatea vaticană, dar cetății fasciste. După care vizită, se cetia în „Tag“ din 19 Noembrie: „Trecutul trebuie uitat. Noi aprobăm fără rezerve afirmația camarazilor italieni, cari proclamau că nici un stat nu poate să fie tare sub dominațiunea unui parlament sau sub regimul democratic“.

Jules Sauerwein termină exprimându-și credința că se prepară o nouă lovitură de stat și că se lucrează pentru asigurarea neutralității binevoitoare a Reichswehrului.

Punând punct acestei anchete, să revenim la chestiunea dela ordinea zilei: Dizolvarea Reichstagului și la convocarea nouilor alegeri generale, care vor avea misiunea istorică de a spune dacă Germania va mai tolera regimul partidelor, cu 60 ani sclavie pentru patrie, cu iarna lui 1930 cu 6 milioane șomeri, cu 16.000 sinucideri anuale, cu 1 milion de muncitori,

carne de export spre Franța și Algeria.

Cabinetul *Brünig*, format din elemente din centru și din reprezentanții fracțiunii dizidente din partidul național alui *Hugenberg*, după demisia ministrului de finanțe *Moldenhauer* și înlocuirea lui cu *Dietrich*, a căutat să salveze guvernul, prin acoperirea deficitului bugetar de 750 mărci, prin noi fantastice impozite cuprinse în forma de impozite de sacrificii. Dându-și perfect de bine seama că social-democrații nu vor vota aceste impozite și astfel va fi pus în minoritate a ezitat totuși să dizolve Camera spre a aplica realizarea acestor impozite pe calea de decret lege conform paragrafului 48 din Constituție, *numai și numai de teamă, că în alegerile noi pentru Reichstag, național-socialiștii să nu aibe un succes zdrobitor*. După ezitare de luni de zile și după votul de blam înghițit, s'a procedat la dizolvarea Reichstagului și la convocarea corpului electoral pentru noi alegeri pe ziua de 16 Septembrie a. c. Cu groază, Jidovimea și francmasoneria, așteaptă rezultatul acestei mari zile!

Dar marșul antisemiților continuă triumfător! Grandioase întruniri publice ținute pe întreg cuprinsul Germaniei, sunt augurul care prevestește victoria din ziua de 16 Septembrie. Chiar dacă național-socialiștii nu vor obține o majoritate absolută care să le asigure realizarea programului pe cale de Parlament, ceace nici ei nu doresc, faptul de a se afirma pe cale electorală ca al doilea partid puternic din Germania, într'un interval foarte scurt de timp, le va asigura victoria deplină într'un viitor foarte apropiat.

Un nou „putsch“, după rezultatul alegerilor, nu va mai avea soarta celui din 1923, iar adoua zi după victorie toată Germania va fi solidară în spatele lui Hitler.

Dar, — din nefericire există un „dar“ — până la victorie și mai ales după victorie, Adolf Hitler, să bage bine de seamă! În mișcarea lui frumoasă și cinstită, sub stindardul cu semnele „Svastica“, s'a aciuat și clica blazonaților și saloanarilor fostelor „Curți“, cari văzând ascendentul partidului național-socialist asupra masselor, s'au înregistrat în el, de circumstanță, sperând și operând ca să facă din Hitler, un instrument al lor pentru recăstigareă privilegiilor lor antebelice. În fața lui Hit-

ler, ei se ploconesc până la pământ și îl tămăiază, în spate însă, șoptesc că în afară de calitatea de orator pentru masse, n'are pregătirea necesară să conducă statul german și că rolul lui va înceta imediat după ce scopul prim al mișcării va fi atins: Răsturnarea regimului Constituției dela Weimar. Cu alte cuvinte, Hitler să-și puie viața în joc pentru ei, apoi odată scopul atins, să fie înlăturat, iar clica să ia frânele Statului. Hitler a fost mușcat de șarpe și va ști să dejoace planul lor, întrebuițând el, această clică de instrument, spre a ajunge cu un ceas mai de vreme la victorie, după care victorie va introna dictatura lui, spre binele și fericirea masselor largi muncitoare și patriote.

I. DELATEIȘANI.

— Germania —

DIN TICĂLOȘIILE PARTIDELOR POLITICE ÎN ROMÂNIA INTREGITĂ. Cetățenia română, acordată timp de 11 ani, de rabini sub ochii adormiți ai autorităților noastre!

Din ziarul „Curentul“, care numai „antisemit“ nu poate fi, No. din 8 August 1930, cităm din corespondența de Chișinău, semnată R. Vișor, următoarele crâmpie de informații: Jidanul *Edelrad*, arestat, ca factor important în fabricarea actelor de falsă cetățenie, „a declarat că din anul 1919 și până acum a fabricat încontinuu acte pentru uzul celor ce intrau în țară. Edelrad a mai arătat că a avut ca ajutori pe doi agenți de plasare a actelor: *Cacianowski* și *Rotman*. S'a stabilit că falsificatorii erau în legătură și cu mulți funcționari dela municipiu. De asemenea sunt amestecați în această afacere mai mulți rabini veniți de peste Nistru. Aceștia au fost încetățeniți cu acte false, fabricând la rândul lor acte pentru încetățenirea a mii de refugiați din Rusia“.

Și acum o întrebare: Ce măsuri are de gând să ia domnul Ministru de Interne Vaida?

Maiestății Sale Regelui Carol al II-lea.

Din apropierea mormântului, unde își doarme somnul de veci, Marele înaintaș al Măriei Tale, Voievodul Mihail, primul eliberator al acestor binecuvântate meleaguri, îndrăsnesc și eu, umilul cetățean al acestei țări, să-ți trimit un mic răvaș, Măria Ta.

Va avea multe defecte acest răvaș, dar cer iertare, Măria Ta, dacă meseria noastră nu e de a scrie scrisori de proslăvire și pline de lingusiri și de minciuni, ci a spune adevărul; a noastră e munca, cinstea și dreptatea și datoria de a ne apăra Țara și Tronul, vărsându-ne fără cruțare sângele și dându-ne chiar și viața pentru Regele nostru bun, după cum au făcut-o moșii și strămoșii noștri și ai Măriei Tale, când cete de cutropitori încercău să pună stăpânire pe pământul scump al Țării, jertfindu-se cu drag, pentru bunii și înțelepții lor Domnitori.

Măria Ta, lacrimi de bucurie s'au scurs pe obrajii noștri arși de soare și bătuiți de vitregia vremii, când am auzit, că pasărea măiastră, pe aripile ei năzdrăvane, V'a adus peste hotare, în Țară, unde de mulți ani de zile domnește numai jalea și amarul. Am crezut cu toții, că ora mântuirii noastre a sosit deodată cu venirea Măriei Tale, că cinstea și dreptatea, de care a fost lipsită această Țară, se va introna la loc de cinste.

Iată ce Vă cerem acum Măria Ta: Să dați poruncă sfetnicilor Voștri să domolească zelul funcționarilor, cari procedează într'un mod cu totul neomenesc la încasările impozitului, care se urcă în fiecare lună. Ne fac de răs, Măria Ta, înaintea streinilor, cari ne zic și azi, balcanici. În fiecare zi perceptorii, deveniți vampiri, încarcă tot ce găsec în casele nefericiților contribuabili, cari nu-și pot plăti impozitele. Sunt ridicate mașini de usut și unelte necesare micilor industriasi, cari abia își puteau câștiga cu mult amar o coajă de mălaiu, depe o zi pe alta. Percepția e azi adevărată magazie de diferite mărfuri, unde se scoate apoi la licitație, pe aproape nimic, truda sărăcimii. Am plăti cu dragă inimă ori și ce impozit, Măria Ta, dacă am avea posibilitate de muncă, dar aceasta ne lipsește. Atunci de unde și cum să plătim?

Comerțul a ajuns la faliment.

Prăvăliile se închid, una după alta și îi păcat, Măria Ta, că aproape toate sunt românești. Avem azi mai puține prăvălii și industriași decât în trecut și acest fapt se datorește birurilor grele, ce trebuiesc plătite, și lipsei de sprijin, ce-l aveau ieri minoritarii de astăzi, dela stăpânirea de atunci.

Tăranul e despoiat de bănci, cari încasează, și azi, care cât pot, la dobânzi, fără de frică că vor fi trași la răspundere. Produsul lor trebuie să-l cîndă aproape pe nimic, în schimb ceace le trebuie lor, e foarte scump. Nu mai au nici ce vinde, ca să-și plătească nici impozitul, decum datoriiile. Cuțitul a ajuns la os, Măria Ta.

Străinii ne copleșesc pe fiecare zi, și tot ce brumă mai avem, trece în mâinile lor, iar noi cei mai credincioși fii ai Tronului, vom fi nevoiți să luăm toiagul pribegiei și nu va fi bine, Măria Ta.

E ceasul al doisprezecelea, Mă-

ria Ta!

Glasuri de nemulțămiri și revoltă se aud azi pretutindenea. Cucuraua cântă în noaptea neagră și cântecul ei nu e a bine, spun bătrânii. Nori aducători de furtună se înmulțesc și valorile sunt tulburi. Corabia poate fi prinsă de furtună, în orice clipă. La ancoră, Măria Ta! și fii tare, scapă-Te de sfetnici mincinoși, cari fug de adevăr, asigurându-Vă că e bine în țară. Adu și dă țării o cărmă, de mână de fier, care împreună cu Măria Ta să scape țara de falimentul rușinos, la care a ajuns sub conducerea nepricepuților. La pușcărie cu toți păcătoșii, cari s'au îmbogățit pe căi necinstite. Fă ca la Incoronarea Măriei Tale dela Alba-Lulia să putem striga într'un singur glas:

Trăiască la mulți ani Majestatea Sa Regele Carol al II-lea cel Bun!

I. CURPEN
Turda

↓ Unilateralitatea jidovească.

Jidanii se deosebesc de popoarele ariene printr'un egoism național foarte intens. Ei țin unii cu alții manifestând un spirit de familie, or de câte ori unul din ei vine în opoziție cu vre'un individ de altă rasă. Cazul lui Dreyfuss a fost caracteristic. Pentru o afacere de spionaj, care interesa numai armata și poporul francez, toată Jidovimea din lumea întregă a sărit în ajutorul lui Dreyfuss, nu pentru că ar fi fost nevinovat, ci pentru că era Jidan. Cazul lui Dreyfuss a fost una din dovezile cele mai caracteristice, că Jidanii nu sunt numai sectarii unei credinți religioase, ci un ansamblu social bazat pe legături de sânge, formând un popor, ba chiar o familie, care se simte străns legată de toți fiii ei.

Credincioșii altor religii, catolici, ortodoxi, protestanți, musulmani, etc., n'ar fi sărit niciunul în ajutorul unui coreligionar al lor, pentru faptul că el ar fi fost condamnat pe nedrept. Dacă Dreyfuss ar fi fost un catolic sau un ortodox, niciunul din coreligionarii lui nu i-ar fi sărit în ajutor numai pe motivul că e de aceeași credință cu el. Nu am fi văzut catolicii din Spania, Germania, Polonia, Italia, etc., ducând campanie contra justiției militare franceze, numai pe motivul că acesta ar fi condamnat pe nedrept, o persoană practicând re-

ligia catolică.

La Jidanii din România, spiritul acesta de solidaritate e foarte viu și se manifestă cu ori și ce ocazie, luând chiar un caracter morbid. El se prezintă ca o manie de persecuție, considerând că ori de câteori unui Jidan nu îi reușește ceace și-a pus în cap, aceasta e datorită persecuției la care e supus de populațiunea băștinașă, din cauza că el e de altă religie sau de altă rasă decât acea a autochtonilor.

Mania aceasta de persecuție se manifestă în mod endemic în presa lor, în special în cea din Str. Sărindar, adică Adevărul și Dimineata. Am avut un exemplu tipic de această boală jidovească, acum în urmă, cu ocaziunea serbării lui de Flers, la Studioul Teatrului Național. Jucându-se pe scena acestui teatru piesa *Amorul Veghează*, de autorul mai sus numit, în loc ca rolurile cele mai importante să fie încredințate actorilor Teatrului Național ceace era logic, s'a încredințat cu primul rol, o Jidancă. Studenții români, au protestat contra acestui procedeu de a nesocoti actorii Teatrului Național, și au forțat direcția, de a retrage piesa. Imediat ziarele cușer din strada Sărindar, anume Adevărul și Dimineata, au început să sbiere ca din gura șarpelei, în contra „antisemitismului“

studentilor, a direcției Teatrului Național și a ziarului Universul, pentru faptul că nu s'a dat posibilitate unei membre a Sfântului popor, să-și manifeste talentul pe scena teatrului Studio. Măsura luată în favoarea artiștilor dela Teatrul Național e interpretată de scurtații dela ziarele circumcetanilor noștri, ca o persecuție religioasă, în contra poporului ales.

Jidanii, care consideră că e un drept sfânt pentru ei de a fi străns uniți și de a se sprijini unul pe altul, taxează această însușire, când ea se manifestează la popoarele în mijlocul și pe spinarea cărora trăiesc, drept intoleranță. Români care ar ține la neamul românesc în acelaș mod, cum țin Jidanii la neamul lor, sprijinind tot ce e românesc, chiar când e în opoziție cu ceva jidovesc, e imediat denunțat omenimei întregi ca un „antisemit“, ca un tip medieval cu mentalitate sălbatecă, etc. În adevăr Jidanul nu cere egalitate ca ceilalți, ci privilegii. Nu înțelege ca ceilalți locuitori, să aibă aceleași drepturi și libertăți ca el. Toleranța, această manifestare a spiritului creștin, nu e înțeleasă de Jidan, care e intolerant prim instinct. El nu admite ca ceilalți să se manifesteze în acelaș mod cum se manifestează el.

VERAX
— Cluj. —

L. A. N. C. IN TÂRNAVA-MICĂ.
In comuna Lăscud, jud. Târnava-mică, s'a ales comitetul L. A. N. C.: Președinte paroch Valeriu Petru Maior, vicepreș.: Ioan Găinar I. Sandu, cassier: Trifan Vlad, secretar Ioan Găinar I. Toader, membrii: Miron Crăciun, Ioan Șușca I. Gavrilă, Octavian Ștef, Vasile Șerban, Mihailă Șușca și alți 73 membri în afară de comitet. Laudă acestej comune, care e între primele ce se deșteaptă, din județul Târnava-mică.

REVISTA VIAȚA SĂCELEANĂ
ce apare la Satulung, jud. Brașov, își continuă activitatea sa, cu deplin succes. In ea se oglindește viața Mocanilor Seceleni, odinioară în plină eflorescență, azi în bătaia tuturor mizeriilor. Este o revistă cu care se poate mândri Săcelele și ținutul Brașovului. E condusă de un comitet format din tineri tîtrați dornici de muncă.

Și acest număr fiind dublu,
apare în 16 pagini.